V A T R A

FOAIE ROMANEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE
(Impresso come manoscritto)

Mart.-Apr.1956
Nr 56 VI,2

VIENA

LUPUL IŞI SCHIMBĂ PĂRUL...!

Urmărind tenace visul de dominare esclusivă a bietului glob terestru, care şi-aşa,în urma descoperirilor,actuale şi în perspectivă,a devenit prea mic pentru a avea doi sau mai mulţi stăpâni,- conducătorii Cremlinului şi-au dat seama de balastul ce constituie moştenirea lui Stalin,pentru libertatea de mişcări,în calea unei eficace acţiuni de amorţire a spiritului de conservare la naţiunile încă libere.De altă parte,distrugerea"cultului personalităţii"mai are,în intenţia făptaşilor,şi avantajul,foarte preţios pentru oamenii Cremlinului,de a îngreuia perspectiva glonţului cadorisit în ceafă de vreun tovarăş mai norocos... Convinşi de aceste adevăruri,ei n'au pregetat deci să arunce peste bord,cu neruşinarea specifică tovalului tovărăşesc,hoitul defunctului dictator,recunoscând astfel singuri că tot ce-au susţinut atâtea decenii a fost minciună curată: Stalin n'a fost nici genial,nici viteaz,nici liberator,ci un biet omuleţ,care fugea laş în faţa vijelioasei înaintări a Nemţilor,organiza şi privea sadic torturile tovarăşilor de crime,asasina pe toţi din jur,dela nevastă la fondatori şi fideli executori ai"revoluţiei comuniste".Lucruri ce de altfel se ştiau prea bine dincoace de cortină.

In regimuri politice normale,când cineva greşeşte plăteşte cel puţin cu plecarea din funcţia avută.La comunişti,unde toate sunt pe dos,lucrurile merg altfel.Dacă Gheorghiu-Dej ajunge uneori să recunoască c'a greşit, el continuă totuş să rămână liniştit în scaun: cine l-ar putea parcă sili să plece,într'o democraţie care are nenorocirea să fie"populară"? De aceea şi Hruşciov & C°,tovarăşii cei mai încercaţi întru fărădelegi ai defunctului bandit,aceia cari nu şi-au cruţat vocabularul în a-l tămâia cât mai servil,au acum aerul de a prezenta cumva de pe altă baricadă nesfârşita listă de monstruozităţi a genialului plin de vărsat,convinşi că înaltele poziţii ce ocupă li s'ar cuveni acum parcă şi mai mult.Şi e drept că rusocomunismul cu greu şi-ar găsi interpreţi mai fideli.

Dar lumea liberă,lumea robită,lumea din exil,au ceva de sperat pe urma acestor"destăinuiri"? Nu prea! nici pe plan intern,nici pe cel extern. "Desvăluirile"lui Hruşciov-Mykoian au,în intenţie,o valoare mai mult tactică,obiectivele politice rămânând însă aceleaşi de totdeauna: revoluţia mondială şi aşa zisa dictatură a proletariatului.Paranoismul lui Stalin s'a putut desvolta şi"valorifica" în cadrul sistemului inscăunat în Rusia, dovedit astfel că permite şi favorizează acţiunile unor monştri de talie. Ca să se schimbe ceva,ar trebui să se schimbe întâi însuş acest sistem.Ori, în privinţa aceasta,nu s'a anunţat nimic.Potentaţii din Cremlin asigură că vor guverna"colegial",dar dacă unuia din ei i-o veni chef să imite pe Stalin,sistemul,fiind acelaş dinainte,nu-l va favoriza la fel? Ca să credem îndreptăţite speranţele de mai bine,ar fi trebuit să asistăm la o serie de măsuri în favoarea libertăţii.Pe acestea,însă,tovarăşii de crime ai genialului mâncat acum de viermi nu le pot în niciun caz lua: ar fi să le pretindem să se sinucidă!

De aceea Hruşciov,Mikoyan şi ceilalţi,abjurând blestemăţiile lui Stalin,n'au îngăduit totuş mulţimilor dreptul la critică a tiraniei actuale, nici n'au catadixit să desfiinţeze lagărele de muncă silnică,să dea norodului rus libertatea politică şi economică,să recunoască popoarelor din Uniunea Sovietică dreptul la autodeterminare,să părăsească ţările subjugate,etc.Le e lesne acum să denunţe niste monstruozităţi,la care au colaborat totuş din plin,siguri că robii din Rusia n'au cum le cere socoteala. Neapărat că lumea liberă,în conştiinţa ei,nu va putea categorisi pe originalii"rebeli" din Cremlin decât împreună cu fostul lor patron: o ceată de bandiţi.- S'ar putea numai ca noroadele robite,ajutate acum,prin"mărturisirile"dela recentul congres comunist din Moscova,a vedea justa valoare a baghetei magice ce pretindea să le adoarmă instinctul apărării,să rezerve ceva surprize indivizilor ce-au transformat făptura lui Dumnezeu în cobai al născocirilor marxiste evreeşti.-

FERICIREA SUPREMA. Intr'un sătuț din Siberia,în mijlocul unui ținut sărăcăcios și parcă supărat cu populație lui,locuia Vasile Serghionov cu femeea lui și doi copilași.Mizeria'n care trăiau,și care părea moștenită din tată'n fiu,era de nedescris.In aceeași încăpere,cu pereți de argilă și nuiele,pardosită cu pământ bătătorit de-atâtea generații,trăiau împreună cu averea lor: cinci găini,o rață și trei pisici.In curte mai țineau o capră amărâtă și râioasă,iar de stâlpul ușii,legat,un dulău ciobănesc. Când se întorcea unul în somn pe partea cealaltă,lovea fără să vrea pe careva din ceilalți,acesta la rândul lui pe altul și balamucul era în toi!

Intr'o bună zi,nemaiputând suporta pe lângă munca grea a peticului de pământ,din care-și trăgeau hrana,și putoarea și'nghesuiala din odae,și nemaigăsind nici leac nici vreo idee bună,Vasile Serghionov se duse la preotul satului să-i ceară sfat. "Tătucule -îi spuse acesta după ce țăranul i-a povestit durerile- du-te acasă,ia-ți capra,bag-o și pe ea în casă, ține-o acolo zi și noapte,bagă și câinele înăuntru și după două săptămâni vino din nou la mine".

Vasile se duse acasă neștiind ce să creadă despre sfatul tătucului popă,dar,fiind om simplu și punându-și toată încrederea în vorbele lui,a făcut precum i-a zis acesta și,ajuns acasă,a luat și javra și capra și le-a vârît în casă.De-acum,iadul pe pământ! Sărea dihanıa peste tot,speria găinile,toate țipau,pisicile scuipau,javra urla,de nu mai știau bieții oameni unde le e capul.Au rezistat însă cu credință și speranță în vorbele preotului.După două săptămâni se duce Vasile Serghionov din nou la tătucul popă,amărît dar nerăbdător ce-i va spune acesta.Și acesta i-a spus: "Tătucule,du-te acasă,ia-ți capra și du-o din nou în curte,ia javra și leag-o din nou la stâlpul ușii".După ce-a făcut cum i-a zis popa,Vasile Serghionov și femeea lui se simțeau ca'n paradis.Așa liniște,așa bine era acum în casă numai cu găinile,rața și pisicile,de parcă nici într'un palat nu putea fi altfel.Erau în al șaptelea cer! Erau fericiți amândoi și se rugau pentru sănătatea tătucului popă,care e cel mai deștept om de pe toată întinderea Rusiei! (După o veche povestire rusească)

CANTEC DE MARTIE de Panait Cerna

A fugit din lume Faur,
Trist și nejelit -
Cu săgețile-i de aur,
Martie l-a gonit...

Albi plutesc,și roșii,norii
Peste munți și chiei
Parcă sufletu'-aurorii
A rămas în ei...

Gârlele și'ncep fanfara
Și,pornind șuvoiu,
Strigă'n lume: Primăvara
A sosit la noi!

Ce gândești la vremuri duse
Și suspini mereu?
Lasă visele apuse,
Suflete al meu!

Uită lumile de stele,
Ce-au căzut pălind -
Bucură-te de acele
Care se aprind...

Ah,ce dulce e povara
Mugurilor noi!
Primăvara,primăvara
A sosit la noi!...

&&. Unui scoțian i s'a furat un automobil vechi.Omul a cercetat singur și a reușit să descopere pe hoț. -De ce nu te duci imediat să-ți iei mașina? l-a întrebat vecinul. -Aștept până hoțul îi va pune gume noi...

* Tristan Bernard a vizitat odată pe o doamnă bătrână,membră a"Societății pentru protecția animalelor".Bătrâna i-a povestit pe îndelete despre o gâscă care fusese grozav de chinuită de oameni fără inimă.La despărțire, oaspele,care ascultase plictisit,i-a zis: Povestea Dv despre gâsca nefericită m'a impresionat profund; nu voi mai putea niciodată vedea o gâscă, doamnă,fără a mă gândi la Dv... (Din"Libertatea",Vârșeț)

* O pariziancă a scris odată lui Alexandru Dumas,rugându-l să-i trimită un autograf.Acesta i-a răspuns: "Sunt disperat,într'adevăr,că nu vă pot îndeplini dorința,căci,din principiu nu mai dau nimănui autograf.Al Dv,Alex. Dumas".- Citind răspunsul,admiratoarea lui Dumas zise suspinând: Ce păcat! Intr'adevăr că n'am noroc".Și rupse scrisoarea cu iscălitura lui Dumas...

&&. Povestește"Glasul patriei" lui Kișinevski de un oarecare Deppner, repatriat,care și-a adus cu el"chiar și bicicleta,cu care azi feciorul său se mândrește atât".- Credem și noi: dacă n'a mai văzut așa ceva...

* Scriind rudelor refugiate să se întoarcă în pușcăria roperistă,cei de acolo,cari n'au putut fugi la timp,"își iau răspunderea","garantează" că "totul va fi bine".Acum rămâne de văzut cine"garantează"pentru garanți; deocamdată,vedem că nici Stalin n'a avut garanții destul de.. garantate.-

DESPRE CUZA VODĂ

S'au împlinit,zilele trecute,90 de ani de la încheierea domniei,în condiții cu al căror cavalerism făptașii nu se pot mândri,a ultimului Domn român: într'o noapte,pe la 4 spre ziuă,Cuza Vodă,a cărui figură ajunsese de legendă printre țărani,era silit să semneze următorul text de abdicare: "Noi,Alexandru Ioan I,conform dorinței națiunei întregi și angajamentului ce am luat la suirea mea pe tron,depui astăzi 11/23 Fevruarie 1866,cârma guvernului în mâna unei Locotenințî domnești și a Ministeriului ales de popor".- In complot intrau,pe lângă nelipsiții"oameni politici",5 colonei, 1 maior și 6 căpitani.Imbrăcat civil,Cuza e scos din Palat printre duuăran duri de soldați,întorși cu spatele,și dus în casa unuia Ciocârlan.

Cât de mult"ministerul"era"ales de popor",se vede din faptul că în acelaș Monitor cu abdicarea,ieșit în aceeași zi,apare și decretul prin care"locotenința" -formată din generalul Nicolae Golescu,col.Haralambie și Lascăr Catargiu,- "ordonă și numește"noul guvern,cu Ion Ghica,sufletul complotului,în cap și la Externe; la Finanțe era Mavroieni; la Culte,C.Rosetti; Război,maior Lecca("paznicul"Domnitorului în noaptea abdicării..); Interne,D.Ghica; Lucrări Publice,D.Sturza; Justiție,Jean Cantacuzino.

Preocupat de teama unor posibile turburări,fostul Domnitor scrie,din casa lui Ciocârlan,generalului Golescu: "Eu,din propria mea voință,vin a declara solemn că,în împrejurările de față,ori ce Român,supt orice împrejurare,n'ar concura spre dobândirea obștescului țel,adică principiul proclamat de corpurile statului,este trădător către națiune".Mai scria el lui Golescu,în aceeași zi: "Astăzi fiind cârmuirea constituită,socot că nu mai urmează nevoia de a se prelungi poprirea mea.D-ta scii,că principiul proclamat de corpurile statului a fost și este țelul meu; căci numai un prinicipe străin,după a mea părere,poate încheZășui viitorul României.Socot de prisos a mai adăogi că,precum ca prinț domnitor al României,am lucrat pururea pentru a realiza această dorință,asemenea și ca prinț român,nu voi conteni un minut de a face tot ce va atârna de la mine pentru aceasta.Doresc,d-le General,după împrejurările urmate,a mă porni din țară cât mai în grabă.Să trăiască România!"- In aceeași seară,Cuza trecea în adevăr granița spre Brașov,luându-și adio pentru totdeauna dela pământul românesc,pentru a cărui înălțare își pusese tot sufletul.Se oprește la Viena,Florența, apoi,până la sfârșitul vieții,la Heidelberg,unde-și avea copiii adoptivi, Dimitrie și Alexandru,la învățătură.

* Cuza era fiul unui boer moldovean de frunte și al unei genoveze din Constantinopol,născută Cozadini.Studiase dreptul la Paris,luase parte la mișcarea dela Iași în '48 și trebuise,cași alți revoluționari,să se refugieze în Apus după eșecul ei.A fost prezent și pe Câmpia Libertății,unde răscoala pusese pentru prima oară la un loc fruntași români din cele trei principate.Infrângerea la Sevastopol a Rusiei deschidea mari perspective Principatelor române dunărene.Convenția dela Paris decide să fie întrebați locuitorii lor de cum înțeleg să se guverneze.Divanurilor ad-hoc le urmează Adunarea dela 5 Ianuarie 1859,la Iași,care,după discuții aprige,decide cu unanimitatea celor 48 de voturi alegerea colonelului Alexandru Cuza ca Domn al Moldovei; prin alegerea sa la 24 Ianuarie,tot cu unanimitate,și ca Domn al Munteniei,în Adunarea obștească dela București -care,deși favorabilă în majoritate lui Bibescu,trebuise să cedeze presiunii mulțimii,- cele două Principate se găseau deja unite în persoana aceluiaș Domn; desființarea comisiei mixte dela Focșani și unificarea parlamentului și a guvernului,cu stabilirea sediului la București,duceau,în doi-trei ani,la perfectarea mult râvnitei Uniri.

* Alegerea lui Cuza s'a dovedit cât se poate de fericită,într'o epocă în care era totul de făcut pentru organizarea celor două Principate și închegarea lor într'o singură țară,Romania.Zorile renașterii naționale găseau în fruntea treburilor publice un om dotat cu multă energie,hotărîre,cea mai caldă dragoste de neam - și mai ales de ceeace a format totdeauna și își formează chiagul: de țărănime.Spre tânărul Domn sunt îndreptate speranțele întregului românism,din Maramureș până-n Pind; de numele lui sunt legate cele mai importante acte ce stau la temelia Romaniei moderne: Unirea Principatelor,autocefalia Bisericii,secularizarea averilor mănăstirești,întemeierea așezămintelor de cultură,desființarea privilegiilor boerești,împroprietărirea țăranilor,organizarea Justiției,a Armatei.Acestei domnii se datoresc Universitățile din țară,Pinacoteca,Școlile de Pictură,de Muzică, școlile de tot felul pentru instrucția poporului,înflorirea școlilor și bisericilor românești din Macedonia.Cu introducerea alfabetului latin,se desrobea și scrisul romanesc.Unificarea legiuirii civile din ambele țări,

prin introducerea codului Napoleon,se datoreşte tot lui Cuza; deasemenea codul penal.Prevedrile legale erau foarte generoase; ţăranii,desrobiţi economiceşte,deveneau egali în faţa legii,bucurându-se de toate drepturile: aşa ar fi şi rămas,dacă idolul lor de pe tron domnea la infinit..

Ingerinţele consulilor străini în treburile interne ale ţării erau şi ele mărginite.Mândria românească a lui Cuza se vede chiar dela începutul domniei,când,mergând,după alegere,la Constantinopol pentru confirmare,Sultanul îi trimite o sabie cu care să se prezinte în audienţă: el o refuză,spunând că a venit cu sabie"din ţara sa".Aceeaşi ţinută la Patriarhie,unde opreşte mâna patriarhului care voia să ungă pe noul Domn: fusese uns"în ţara sa",motivează el politicos,dar ferm.-

* Despre imensele realizări ale lui Cuza,într'o domnie de numai 7 ani,e mult de spus.Noi,în limita puţinelor însemnări la dispoziţie,vom stărui asupra celor ce,de valoare incomensurabilă,au stârnit mai multă vâlvă.

Se ştie că unii Domnitori,pioşi,dar mai ales din milă pentru străvechile leagăne răsăritene de ortodoxie,încăpute pe mâna Turcilor şi despuiate de bunurile lor,se gândiseră să le închine parte din mânăstirile româneşti,obligate astfel să trimită tot prisosul din venituri locurilor unde fuseseră închinate.De această posibilitate au abuzat sângeros domnii fanarioţi,cari au închinat patriarhiilor răsăritene şi altor locuri de pelerinaj cât mai multe din bogatele mânăstiri din Principate,cărora Patriarhia din Fanar începu chiar să le trimită egumeni greci.Moşiile mânăstirilor,închinate sau nu,deveniseră,sub fanarioţi,locuri de sălbatică exploatare,prin munca de robi a clăcaşilor români,în timp ce stareţii greci,colăciţi aici de superiorii din Constantinopol ca să promoveze jecmănirea,huzureau în cel mai scandalos lux şi desfrâu.Zidurile renumitelor noastre lăcaşuri de închinare,nereparate,erau înegrite de timp; pe coperişurile putrede creştea în voe muşchiul.Clerul superior,grec sau grecizat,n'avea niciun interes,se înţelege,să prăpădească bani pe reparaţii,cum n'avea interes să combată robia ţărănimii,din care trăgea folos.Călugării greci rivalizau în lux cu Domnul,preoţii români umblau în opinci.O treime din averea ţării era în mâini greceşti.Reintrarea imenselor bunuri în patrimoniul ţării era nu numai un act de sfântă dreptate,dar şi o necesitate naţională,imperativă pentru Domnul ce-şi luase în serios chemarea de cârmaci al destinelor româneşti.De aceea Cuza Vodă decretează,în Decembrie 1863,secularizarea averilor mânăstireşti,în corul de proteste al ploşniţelor din Fanar,cărora le seca cel mai important izvor de hrănire a destrăbălărilor comise în numele rănilor de pe Golgota.Câtă bărbăţie a arătat Cuza în această împrejurare,cu adevărat istorică,e lesne de'nţeles,dacă ne gândim de ce imensă influenţă dispuneau încă Grecii,din afară şi dinăuntru,în Principatele acum unite,care,în plus,se mai găseau sub suzeranitatea Turciei şi'n coaste cu o Rusie ce menaja Fanarul.

* Puternică opoziţie avea Domnul şi printre unii din boerii ţării,care-i ştiau preocuparea de a scoate ţărănimea din starea de servitute,împroprietărind-o,spre a întemeia o naţiune cu adevărat puternică prin însăşi baza ei firească: dar acest act trebuia să atingă şi imensele lor latifundii! Pentru a avea mână liberă,Domnitorul,ajutat de preţiosul Kogălniceanu,dizolvă la 2 Mai 1864 Adunarea unde mişunau adversarii înviorătoarelor reforme şi formează un guvern personal; că aceştia nu dormeau s'a văzut la plebiscitul organizat cu acest prilej,unde s'au numărat 50.232 abţineri sau absenţe,plus 1.307 voturi contrarii; pentru,însă,se exprimaseră 682.621 de votanţi.Marii latifundiari,ca un Const.Şuţu,inauguraseră sistemul ce va deveni normă în politicăria dintre cele două răsboaie mondiale,cerând intervenţia armatei turceşti pentru a scăpa de"nebunia"reformei agrare."Lovitura de stat"e legată de împroprietărirea obştească,menită "să scoată ţărănimea din întunerec şi sărăcie,din robia străinilor,să-i dea în proprietate moşia strămoşească din care o scosese vitregia timpurilor,soarta nemiloasă şi oligarhia cea fără suflet şi astfel să o ridice în rândul oamenilor": epocala măsură însemna,nici mai mult nici mai puţin,decât a doua naştere a poporului român!

Legea rurală fu promulgată la 15 August 1864.Ea declara pe ţăran proprietar al locurilor pe care sta,desfiinţa claca,dijmele,podvezile,zilele de"meremet",obligaţia carelor de lemne şi orice sarcini de acelaş fel; ţăranul era scăpat de"boeresc".Ca urmare,511.947 de clăcaşi deveniră îndată proprietari a 4 milioane pogoane de pământ.Poate chiar mai mult decât îmbunătăţirea stării materiale conta însă scoaterea ţăranului din robie.-

* Dacă opoziţia latifundiarilor devenise inofensivă,deocamdată,prin

trimiterea deputaţilor acasă,unde aveau tot timpul să conspire la răsturnarea Domnului,- în Sinod domnea încă duhul grecesc.Cuza declară,în Ianuarie 1865,autocefalia Bisericii române ortodoxe.Pentru a se scăpa de episcopii şi mitropoliţii greci,el înlocueşte alegerea cu numirea înalţilor ierarhi de către Domn şi organizează un sinod unde,pe lângă arhierei,intrau deasemenea preoţi şi laici.Câţiva prelaţi -Filaret şi Neofit Scriban,Iosif Bobulescu,Atanasie de Roman,- îşi permit să se plângă Puterilor garante; Cuza pune să-i aresteze imediat.

Patriarhul Sofronie,care făcuse scurtă la mână semnând la proteste,către aceleaşi Puteri,contra secularizării averilor mânăstireşti,- strânge la 15 Aprilie 1865,în Constantinopol,un sinod,care condamnă deslipirea bisericii române de cea greacă şi trimite un delegat,pe arhimandritul Cleobulos,să convingă pe Domnitor de purtarea-i necanonică.Nefiind primit de niciunul din miniştri la Bucureşti,caţaonul îşi permite,cu obişnuita neobrăzare grecească,să se adreseze direct episcopilor români,ba chiar şi consulilor străini.Ceeace determină guvernul să-l izgonească din ţară,trimiţându-l frumuşel cu excortă peste Dunăre. "M'am întrebat -scrie indignat Domnitorul,la 26 Aprilie,patriarhului,dându-i şi o lecţie de adevărată ortodoxie,- dacă în adevăr o naţiune este condamnabilă fiindcă a voit să întărească pe pământul ei fundamentele pe care sunt aşezate strălucirea eternă şi gloria neînvinsă a bisericii ortodoxe".In aceeaşi scrisoare,Cuza respinge cu mândrie şi demn"orice amestec al oricărui sinod străin,al oricărei biserici străine în afacerile lăuntrice şi în disciplina bisericii române"; "o asemenea crudă ispită -continuă el energic şi tăios,referindu-se la imputările patriarhiei greceşti,- nu puteam accepta să ne lovească chiar din acea parte,care în zilele ei de asuprire şi de necazuri - primind dela noi din timpi vechi şi primeşte chiar azi cu mână largă atâtea şi atât de mari dovezi de iubire şi generozitate,precum n'a primit din nici-o altă parte a lumii creştine... Ca Domn,purtând sarcina trecutului şi a viitorului naţiunii române,nu pot tăcea,ci sunt dator a apăra,în contra oricărei încercări,antica autocefalie a bisericii dace.. Avizul sinodului din Constantinopol,ca vătămător drepturilor antice ale bisericii independente a Daciei,nu-l pot primi,şi ca Domn creştin al României îl resping în numele clerului şi al poporului şi îl voi combate cu armele cele tari şi neînvinse ale legilor şi ale canoanelor".

Rădăcinile nefastului politicianism român trebue să fie destul de vechi,dacă,pentru toată titanica luptă a lui Cuza de a scoate neamul din servitutea bisericească a Fanarului,guvernul provizoriu de după detronare nu va găsi altă calificare decât de.. "aservire a bisericii,degradarea ierarhiei şi turburarea păcii bisericeşti"! Cuza lupta însă nu contra Bisericii,ci contra lunecărilor sale lumeşti: "Ortodoxismul -gândea el- în sine e bun.. Are însă ceva aninat de el! bizantinismul,care-i sufocă spiritul evanghelic şi de care încă nu suntem scăpaţi nici azi".- Protestele Patriarhiei din Fanar au rămas până la urmă fără rezultat: ea actrebuit,însfârşit,să recunoască autocefalia Bisericii române; iar despăgubirea oferită pentru moşiile expropriate refuzând-o -căci se încredea prea mult în presiunea Puterilor străine asupra guvernului român-, n'a mai primit-o,cum era şi drept,niciodată!..

* Multa omenie a lui Cuza,dublată de o fierbinte dragoste de neam,întruchipat de el în"talpa ţării",s'au tradus printr'un şir de fapte cavalereşti,intrate,şi rămase până astăzi,în legende,ce se transmit din tată'n fiu.Cine n'a auzit de înţeleapta-i purtare în necazurile lui Moş Ioan Roată,de"ocaua lui Cuza",de actele sale de justiţie pe loc,de inopinatele sale inspecţii nocturne,travestit,pentru a vedea cu ochii săi mersul treburilor? Aceeaşi purtare demnă,inspirată de adânca-i grijă de soarta românismului,se vede şi'n exil.Intr'o convorbire la Döbling cu ducele de Grammont,ambasadorul Franţei la Viena,care-i propunea să reia tronul,Cuza spunea: "Orice s'ar întâmpla,nu voi consimţi niciodată a reintra în Romania prin o intervenţie străină,tot atât de puţin prin ajutorul Franţiei cât şi prin acel al Rusiei.Nu aş vroi să ajung altfeliu decât prin ţară... Nu voesc cu niciun preţ să reîncep misiunea mea de altă dată; dar dacă aş vedea ţara mea ameninţată de o primejdie,dacă un mare interes românesc ar cere conlucrarea mea,dacă ar trebui să plătesc cu persoana mea,- în acea zi aş fi gata,orice s'ar putea întâmpla".- Dar şi ţara iubea pe fostul Domn,pe care,în ciuda eforturilor politicienilor ce-l detronaseră,l-a ales în două rânduri deputat; iar un grup de ofiţeri: 7 colonei,7 locot.colonei,12 maiori,40 de căpitani,38 locotenenţi şi 48 de sublocotenenţi,în cap cu generalii Florescu şi Gh.Manu,- cerea prinţului Carol reabilitarea onoarei armatei,

prin cercetarea vinovăţiilor din sânul ei la trădarea din noaptea de ln-
11 Februarie(politicienii,mai tari în"cherestea",n'au simţit nevoia vreu-
nei"reabilitări").Grosul ofiţerimii fusese de fapt surprins de vestea ab-
dicării; în noaptea de pomină,col.Solomon întreba pe Tillos,consulul Fran-
ţei,dacă să meargă cu regimentul contra guvernului de uzurpare.De acest
fapt auzind Cuza,s'a opus răspicat,de teama turburărilor; colonelul s'a
supus,dar şi-a dat imediat demisia din armată.

In 1870,Cuza e ales deputat de Mehedinţi,la colegiul IV(ţărănesc) şi,
fiind alegerea validată de Cameră,prinţul Carol s'a gândit să se alăture
şi el voinţei celor mulţi,scriindu-i: "De când alegerea Voastră ca deputat
se găseşte validată de Cameră,greutăţile constituţionale au dispărut şi nu
pot decât să mă unesc cu toată inima la hotărîrea comună.Nu-mi rămâne de-
cât a rosti Alteţei Voastre dorinţa de a Vă vedea revenind în România",etc.
Trebue notat însă că lui Cuza,care,în timpul domniei,permisese venirea în
ţară a lui Bibescu,Ştirbei,Vogoride şi alţii,acelaş Carol îi refuzase a-
cest permis în 1867,temând probabil ceva încurcături.Acum e fostul Domn
care refuză invitaţia,din aceleaşi pricini: "Am îndeplinit din punct în
punct programul pe care-l trăsesem -răspunde el prinţului Carol: unirea
Moldovei cu Muntenia,crearea unei oştiri naţionale,trei milioane de clă-
caşi făcuţi proprietari şi înzestraţi cu toate drepturile politice,înapoie-
rea către ţară a unei cincimi din pământul ei uzurpat de un cler străin,
promulgarea unui cod întemeietor al egalităţei civile,constituirea unei
biserici naţionale,instrucţia publică făcută gratuită şi obligatorie,con-
cesia unor mari lucrări publice: drumuri,poduri,căi ferate,în sfârşit au-
tonomia ţărei.. Patriotismul meu,Principe -continuă Cuza- este de o potri-
vă cu a mea demnitate,el îmi interzice un demers care ar crea,este loc de
a se teme,serioase încurcături Alteţei Voastre,şi lealitatea mea mă osân-
deşte la surgun.Nu pot da scumpei mele ţări o dovadă mai reală a iubirei
adânci ce am către ea,şi Alteţei Voastre o mărturisire mai curată a simpa-
tiilor mele pentru fericirea şi dăinuirea ei".-

* In Mai 1873,când,pe luncile şi dealurile tinerei Românii,sub limpezi-
mea cerului înveselit de săgetarea şi trilul ciocârliilor,holdele de grâu
ale ţăranilor desrobiţi,cu chenar de margarete,maci şi albăstrele pe ră-
zoare,îşi legănau falnic spicele crude în viscolul de soare al sfârşitului
de primăvară,- Cuza Vodă închidea ochii departe de ţara sa dragă,la Hei-
delberg; în Ianuarie murise şi protectorul renaşterii politice române,ma-
rele Napoleon al III-lea.Bolnav,sinţindu-şi apropiat sfârşitul,el dă tele-
gramă la capela română ortodoxă,construită de Mihail Sturza la Baden-Baden,
nu departe,- să-i vină un preot.Telegrama se transmite greşit,cu semnătura
Causa în loc de Cousa,aşa că preoţii vin numai la a doua chemare,dar târ-
ziu: Cuza murise neîmpărtăşit,căci nici nu voise grijania dela catolici,
măcar că n'avea nimic împotriva lor: doară el,ca Domnitor,aprobase înfiin-
ţarea la Iaşi,pe cheltuiala statului,a unui seminar catolic şi a unui pen-
sionat de fete condus de călugăriţe catolice!

* Inmormânarea a avut loc la Ruginoasa,la 29 Mai.Doamna Elena venise
încă dela 25,pe la Iţcani,pentru pregătirea îngropării; vagonul mortuar,
primit cu mari onoruri la Lemberg şi Cracovia de Polonezi,sosea în diminea-
ţa de 27 Mai.In ciuda timpului prea scurt,şi cu toate că mulţi locuitori
au fost împiedicaţi de autorităţi să vină,la înmormântare au participat nu
mai puţin de 10.000 de ţărani,veniţi cu 13 trenuri.Ceva mai înainte,la
moartea unui frate al prinţului Carol,guvernul ordonase să se tragă clopo-
tele în toată ţara; acum,la moartea lui Cuza Vodă,fost Domnitor al Ţării,
acest ordin nu s'a dat.Slujba înmormântării a fost săvârşită de mitropoli-
tul Moldovei.Costache Negri şi Alecsandri au stat tot timpul în preajma
Doamnei Elena.De faţă erau şi ziarişti străini.Au vorbit arhiereul Suhopa-
nu,Petre Grădişteanu,prof.D.Vizanti dela Iaşi,N.Ionescu."Nu greşelele -a
spus Kogălniceanu în discursul său- ci faptele lui mari l-au răsturnat"pe
Cuza: acesta era adevărul!

* Neavând la îndemână o documentaţie completă,n'am putut evoca chiar
cum ar fi trebuit uriaşa figură a lui Cuza Vodă,adevărat părinte al patri-
ei,ultimul Domn român al ţării,întemeietorul României moderne.Dragostea
imensă,de care se bucura din partea populaţiei,se datora nu vreunei teh-
nici moderne de propagandă,ci exclusiv faptelor sale.Niciodată Domn din
cnsul lui Cuza n'ar fi pus tunurile în ţărani,ca la 1907,nici n'ar fi su-
grumat pe copiii ţării,ca în 1938-39. Actul dela 11 Februarie 1866 rămâne
un act de mare nedreptate pentru Domn,pagubă pentru ţară şi ruşine veşnică

pentru făptaşi.Desrobirea economică a poporului şi întemeierea politică a
statului român au asigurat Domnitorului Cuza un nume nepieritor în aminti-
rea caldă şi recunoscătoare a Neamului; demnitatea şi Patriotismul compor-
tării sale în exil: o linie de conduită,din care au şi exilaţii români de
astăzi unele lucruri de învăţat...

Petre Vălimăreanu

D E N I E de Tudor Arghezi

Seara stau cu Dumnezeu
De vorbă'n pridvorul meu.
El e colea,peste drum,
In altarul lui de fum,
Aprinzând între hotare
Mucuri mici de lumânare.
Din cerdacul meu la el
E un zbor de porumbiel.
Imi trimite danie
Câte o gânganie,
Paienjini pe sanie
Sau pe o metanie,
Atarnaţi de-o sfoară,groasă
Cât o umbră de mătasă.
Şi se leagă de pridvoare
Mirodenii dulci de floare,
Ca o punte de poteci
Pentru fluturii'n scurteici.

Pe drumul de el ales
Graiul n'are înţeles.
Mai mult spune cucurusul
Decât gura şi auzul.
Domnul tace.
Glasul nu-şi trimite'ncoace.
Domnul face.

&&. VOCEA LIBERTĂŢII publică un reportaj în legătură cu vizita Reginei
Frederica a Greciei în satele româneşti din regiunea Pindului(veraentul
epirot).Intr'unul din aceste sate a fost întâmpinată de primar,un anume Pa-
pahristos,grec din România.Urându-i bun venit,caţaonul pripăşit a dăruit
Măriei Sale un buchet de flori de pe"coclaurile Pindului,adăpate cu sânge
de eroi",şi un costum naţional local,adică românesc; "Majestatea Sa,fiind
informată că primarul e grec refugiat din Romania -continuă reportajul-
s'a interesat îndeaproape de situaţia refugiaţilor.. şi şi-a exprimat sim-
patia pentru grecii din România". Care să fie rostul acestei manifestări,
pe care foaia palicarilor o redă numai în greceşte? Vrut-a regina să arate
că în acţiunea de lichidare a elementului românesc sunt angajaţi toţi gre-
cii,dela vlădică la opincă,inclusiv refugiaţii greci din România? Sau a
vrut să dea o lecţie cumnatei sale,"regina-mamă a României",spre a-i în-
drepta privirile,deviate de alte ţeluri decât cele româneşti?...

&&. Pe vremuri,foiţa greco-ovreiască BIRE,care se alimentează cu bani
din fondul naţional în timp ce se sting de mizerie Români get-beget prin
lagăre,înjura pe d-l Drăgan,fascist,brav cu diagonală,bancherul Mişcării
Legionare,etc.,ameninţându-l cu denunţarea la... democraţiile occidentale.
Reclamă d-lui Drăgan îi făcea,în schimb,"Curierul românesc".De câtva timp,
rolurile s'au inversat: d-l Arsene prezintă pe industriaşul nostru în cu-
lori comice,ca pretendent la mâna uneia din fetele prinţesei Ileana şi can-
didat la un blazon nobiliar,care ar putea fi -insinuiază,răutăcios,"Curie-
rul"- un bidon: al Butangazului!, pe când Teodoziadis nu mai are decât cu-
vinte de elogiu pentru d-l Drăgan,care nu mai e fascist,nu mai poartă dia-
gonală,nu mai comite crime. Să se fi verificat în adevăr o aşa de radicală
schimbare în industriaşul român din Italia? Cu privire la pricina dublei
schimbări,gurile rele spun că trecând pela Paris d-l Manzatti,care nu se
ruşinează cu prietenia grecului ce insultă memoria Căpitanului şi morţii
noştri,i-ar fi trecut lui kir Théo,din partea d-lui Drăgan,niste cecuri se-
rioase,neglijând cealaltă publicaţie; iar"Bire",urmând o linie de profundă
onestitate gazetărească,a schimbat macazul.- De remarcat că şi"La Nation
Roumaine"şi-a modificat tonul faţă de d-l Drăgan; nu ştim încă dacă d-l
Manzatu,trecând pela Paris,a vârît ceva în buzunar şi d-lui Romiţă: prece-
dentul Skoda autorizează toate supoziţiile...

&&. Intr'un articol"Naţionalism şi creştinism" din VESTITORII pe Dec.,
afirmă"crăişorul" că"e absurd ca cineva să declare că iubeşte pe Dumnezeu
când nu îşi iubeşte deaproapele".Consecvent,autorul a mers chiar mai depar-
te: şi-a iubit şi.. "deaproapea": căci,spune d-sa,"adevăratul creştin nu
se gândeşte numai la propria lui mântuire"..: precum se ştie,Horia Sima,
adept neîmblânzit al creştinismului,s'a apropiat de un anume pat,ce nu-i
aparţinea,plin de cucernicie,cu candele în mâini,tămâie'n buzunare,murmu-
rând evlavios litanii...

&&. Sgâlţâit de teama ştreangului sau a Siberiei,col.Băiulescu nu mai
prididește cu zelul faţă de regim: a făcut scurtă la mână semnând la arti-
cole,mesagii şi scrisori deschise către refugiaţi,iar în ziua recentelor
"alegeri"s'a prezentat primul la secţia de vot,precum singur mărturiseşte:
"la ora 7 dimineaţa"! In ultimul articol din GLASUL lui Kişinevski,colone-
lul în uniformă sovietică descrie grorile alegerilor de altă dată în opo-

ziție cu blândețea celor cu listă unică,sub comuniști; "de data aceasta - scrie el textual- am avut plăcerea să constat că nu s'au luat în timpul alegerilor măsuri excepționale de pază,'siguranță' și intimidarea alegătorilor ca pe timpul partidelor zise 'istorice' sau mai bine zis 'preistorice' ale erei măciucii electorale".- N'am avut ocazia să cunoaștem personal acest ultim stâlp al regimului de oprimare dela București; de n'ar fi să atribuim aiurelile debitate fricii ce-l terorizează,ar trebui să concludem că băiulescul nostru,dacă nu-i cretin,e un mare șugubăț...

&&. EXILUL ROMANESC a devenit nervos.Organizarea Mișcării și izolarea progresivă a centurionului" și a"sutașilor"("sutaș"vine dela sută; "centurion",dela ceinture,treabă muierească)îi obligă la"luare de poziție".Cei ce au pe steagul lor drept simbol oala,au primit ordin de atac.Direcția: Conducerea și"Legea".Pentru semnat a fost destinat cel mai bătran,cel mai başbuzuc dintre"ieniceri": C.Sassu-Truman.D-l Sasu este însă prea vulnerabil,în toate sectoarele vieții.Și prea neputincios.(Neputincios spiritual!). Dela Viena încoace s'a dovedit foarte senzibil la"milă" și"adăpost".Știm că fără"Borobărescu"n'ar putea trăi.(Atât de mare e iubirea față de"șef"!). Dar nouă ni se pare totuși că,asumandu-și rolul omului care nu mai are nimic de pierdut,face o"jertfă"prea mare.

&&. In clipele acestea grele pentru chiar existența neamului românesc, căruia i se neagă până și ceeace consituie însăși temelia individualității sale etnice,adică origina-i latină,- Episcopia română ortodoxă din America -care ar fi cea mai indicată să se afle în fruntea luptei Românilor liberi!- n'a găsit ceva mai bun pentru coperta respectivului almanah pe anul acesta decât un Isus ce ține'n mâini o carte cu litere slavone,operă,de altfel destul de dubie ca gust artistic,a unui desenator amator din Philadelphia.Și totuș,prietenii P.Sfințitului Valerian nu ostenesc,în scrisorile ce ne trimit,să-i înalțe'n slăvi inteligența și.. tactul politic!

&&. PRO ACȚIUNEA CATOLICĂ ROMANĂ crede,în nr 3,că"poporul român ar trebui să se inspire din legile morale și din spiritualitatea Apusului civilizat,creștin și catolic".- Acum,n'ar fi rău ca redactorii zisei foi să ne arate diferența dintre"legile morale" ale"Apusului civilizat,creștin și catolic",și acelea ale Răsăritului ortodox.Cât despre lucrarea acestor legi asupra sufletelor,dacă-i adevărat ce-a spus Isus Cristos că"pomul se cunoaște după roade",cu experiența unei îndelungi trăiri în Occident nu prea vedem ce-ar avea de invidiat Răsăritul necivilizat...

&&. Căpitanul Dreve,repatriatul,ne informează prin GLASUL lui Kișinevski,în culori destul de sumbre,cum"au trăit prizonierii de război români în țările occidentale".- Pentruca reportajul să fie complet,și presupunând că Dreve e om cinstit,așteptăm ca d-sa să ne informeze,în numărul următor, și cum au trăit -și mai trăesc încă- prizonierii români în Rusia...

&&. In pastorala de Crăciun,P.S.Moldovan spune lucruri foarte înțelepte: "Pace -afirmă P.S.Sa- însamnă închisori goale,lacrimi părăsite,tunuri și armături desființate,viclenii și ipocrizii diplomatice demascate.. xxxx -Atunci n'ar mai fi părinți bătrâni chinuiți și unii chiar xxxxxxxx uciși de fiii lor,nici atâtea crime și răpiri de copii nevinovați și omorîți în modul cel mai bestial și barbar,nici copii crescuți ca niște sălbatici",- cum se'ntâmplă azi în Romania,în Rusia și'n tot imperiul Satanei crăcănat pe două continente.. Simțim o infinită satisfacție când vlădicii noștri,cei "întocmai cu apostolii",sunt prezenți la datorie,veștejind cum se cuvine blestemățiile bolșevicilor.Desigur,numai spre a-și convinge mai bine credincioșii de aceste barbarii"patronează"P.S.Sa,prin Iunie,"marea excursie la România",unde Romanii americani vor putea constata la fața locului cât de goale's pușcăriile...

&&. Sara Goldring,repatriată de curând,se laudă că,abia întoarsă,a fost "repartizată" într'o"locuință confortabilă"și i s'a"găsit repede servici", iar purățul cel mic,venit cu ea,merge la școală,unde"se bucură de multă dragoste din partea învățătoarei și a copiilor".Se simte,cu alte cuvinte, în România condusă de Kișinevski,ca.. "în sânul lui Avram"..

&&. Din CURIERUL ROMÂNESC din 15 Dec.,p.16,aflăm că Ana de Bourbon,soția regelui Mihai,ar fi declarat revistei"Illustrated": "Nu mă preocup deloc de ideia reîntoarcerii în țara soțului meu.Ceeace mă interesează astăzi,e cultivarea cepei și creșterea copiilor".- Că dela harbuji s'a ajuns la ceapă,nu trebue să mire: boștănăria regală -precum aflăm din aceeași sursă- deși grozav de fotogenică,nu mai renta.

&&."Vocea"palicarilor ne îndeamnă"să ne unim,acum mai mult ca oricând, în jurul simbolurilor cari fac tăria unei națiuni: regele și credința strămoșească".- De aceea or fi Statele Unite așa de slabe: că n'au rege...

CALENDAR NATIONAL

Martie(1581): Petru Cercel se află la Veneția,unde are o audiență la Doge,înainte de a se îmbarca cu destinația Raguza.

Martie(1906): Inginerul bănățean Traian Vuia sboară,cu un"avion" construit de el însuș,lângă Paris.

1 Martie(1906): Antarții ucid pe comerciantul român Șugunița,la Rapes.

2 Martie(1870): Hasdeu scoate"Columna lui Traian",antijunimistă.

4 Martie(1906): Antarții usid pe învățătorul D.Șumba,la Băiasa.

5 Martie(1568): Lăpușneanu cere bistrițenilor,pentru ultima dată,pe medicul Andrei,să-i îngrijească ochii grav bolnavi.Doctorul sosește însă târziu,așa că se întoarce acasă cu o scrisoare a noului Domn,din 16 Martie. Simțindu-și sfârșitul aproape,Lăpușneanu ceruse să fie călugărit(Pahomie). E înmormântat la mănăstire Slatina,ctitoria sa din 1558-59.-

7 Martie(1809): Sosește la Buda,"cenzor și corector"la tipografia Universității,protopopul Petru Maior,recomandat de Vulcan: "Știe așa de bine limba românească,încât înțelege atât frazele și proverbele,cât și chiar idiotismele ei,și știe să le explice în urma unui exercițiu de mai mult timp; a terminat cu laude studiile filosofice și teologice la Roma,și dreptul canonic la Viena; a predat filozofia și teologia la Blaj; și a asimilat așa de bine economia rurală,că înțelege perfect termenii ei,cunoaște perfect limbile latină,italiană și grecească.Este deci pentru această slujbă vrednic de recomandat în cel mai mare grad".

8 Martie(1908): Grecii ucid doi români la Licuviste și unul la Veria.

9 Martie(1837): Moare,la 26 ani,poetul Al.Hrisoverghi.Scrisese în ajun versurile: "Gata a lăsa viața,plâng,suspin nemângâiat,/A tristelor mele zile nădejdea s'a'mpăatiat,/C'o privire tânjitoare mi-e drag a mă mai uita,/La fericirile lumii ce nu le-am putut gusta".

9 Martie(1897): Caragiale trasează în"Epoca"profilul lui Al.Lahovari: "Nu era numai un mare orator; era un Român mare.Pentru el nu exista altă cauză decât cauza publică; un caracter de senator antic din glorioșii timpi ai Republicii romane: rectitudine nemlădioasă,intransigentă față cu opinia vulgară,patriotism îndărătnic,respingând orice urmă de paradă personală".

12 Martie(1906): Antarții greci incendiază morile românilor Tănase Jaca și Traian Pili,la Cerna Reca.

16 Martie(1815): Moare"doctorul de ochi în marele Prințipat al Ardealului",Ioan Molnar,frate mai mic al celebrului Popa Tunsu dela Sad,profesor de oculistică la Universitatea din Cluj încă din 1793.A scris cărți de apicultură,retorică,gramatică,etc.

18 Martie(1906): Păstorii români Duma și Toncea din Lumnița,asasinați de Greci la Sekia; casa lui Iani Papahagi din Grebena,dinamitată.

19 Martie(1907): Vanghele și Toma Anastasiu bătuți la sânge de greci în Salonic; în aceeași zi(1908),Anastase Prapa e asasinat la Jenidge.

20 Martie(1886): Se naște Gh.Topârceanu,la azilul Elena Doamna,în Cotroceni,unde mama sa,sălișteanca Paraschiva Coman,era maestră de țesut covoare.Tatăl,cojocar,era originar din Ocna Sibiului.

20 Martie(1906): Antarții greci ucid pe Toli Ghiță Carafoli la Lutro, pe Dumitru Hagicu la Grizali și pe Constantin Bucina la Turia.

20 Martie(1923): Moare Dimitrie Onciul.

21 Martie(1893): Moare George Barițiu,literat,istoric,luptător ardelean.

22 Martie(1882): Ioan Slavici la Academie.

25 Martie(1881): Se naște,la Sânnicolaul Mare(Banat),Bela Bartok.

27 Martie(1918): Unirea Basarabiei.

28 Martie(1952): "Dorim să sărutăm lanțurile celor ce,întemnițați pe nedrept,plâng și se întristează mai mult pentru loviturile date religiei, pentru prăbușirea sfintelor instituții,pentru mântuirea veșnică a popoarelor lor pusă în pericol,- decât pentru suferințele lor proprii și pentru libertatea pierdută".(Din enciclica lui Pius XII,privind atrocitățile comise de comuniști în Romania contra catolicilor).

30 Martie(1856): Tratatul dela Paris,care pune Principatele române sub garanția Marilor Puteri.

30 Martie(1908): Grecii ucid pe păstorii români Panait Mangali din Poroi și Teou Gusandra din Lopos și jefuesc pe Traicu Raica din Cerna Reca.

Apr.(1924): Moare,la 81 de ani,compozitorul bucureștean Gh.Ștefănescu.

1 Apr.(1866): Se înființează"Societatea literară română",care avea să ia numele de"Societatea academică română,iar,mai târziu,dela 29 Martie 1879,pe acela de"Academia română".

1 Apr.(1935): Se desființează Teatrele Naționale din Craiova,Chișinău și Cernăuți.Guvernele democrate românești,care umpluseră lumea cu scandaluri bănești,nu au mai socotit necesară întreținerea celor trei mari instituții de cultură.Primul s'a redeschis abia în 1942,pe timpul răsboiului.

2 Apr.(1877): Consiliu de Coroană la Palat, în vederea iminentului răsboi ruso-turc. D.Ghica, Bozianu, Ion Ghica, M.C.Epureanu, A.Golescu, sunt pentru neutralitate; prinţul Carol, primul ministru Ion Brătianu, ministrul de Externe Kogălniceanu, C.A.Rosetti, sunt pentru înţelegere cu Rusia. La 4 Aprilie se semnează convenţia de trecere a trupelor ruseşti. Turcii bombardează la 26 Aprilie Calafatul, apoi Giurgiul, Olteniţa, Islazul, Bechetul şi Corabia. In noaptea de 29-30 Aprilie, "Adunarea Naţională recunoaşte starea de răsboi ce este creiată Romaniei prin însuşi guvernul otoman".

4 Apr.(1944): Bucureştiul bombardat pentru prima oară, şi oribil, de aviaţia americană.

6 Apr.(1906): Antarţii greci incendiază casa şi grajdurile preotului român Paparizu din Avdela şi ale lui Toli Ciapară; în aceeaşi zi(1908), ei jefuesc biserica română din Lumniţa.

9 Apr.(1906?): Grecii ucid pe Nacu Zalpana din Samarina, la Piciunga.

10 Apr.(1907): Grecii ucid pe Vanghele Nicoleanu din Balcamen.

11 Apr.(1858): Se naşte în mahalaua Delea Veche, din Bucureşti, Barbu Ştefănescu Delavrancea. Tatăl său, "Ştefan-căruţă-goală", cum îl poreclеau vecinii, transporta grâne dela Olteniţa la Bucureşti; nu ştia carte, cum nu ştia carte soţia lui, Iana. Delavrancea moare la Iaşi, la 29 Aprilie 1918.

14 Apr.(1907): Grecii incendiază a doua oară comuna românească Gramaticova: ard 110 case, şcoala şi biserica română. La stânile lui George Bucovala sunt omorîte 600 de oi şi capre.

15 Apr.(1906): Grecii ucid pe Zisu Bozioa(Turia) şi G.Monstaka(Lescovăţ).

16 Apr.(1916): Moare, la 78 ani, Nicu Gane, povestitor de rasă, vânător, drumeţ, fost ministru şi, în repetate rânduri, primar al Capitalei.

16 Apr.(1954): Moare la Bucureşti, în mizerie, în vârstă de 89 de ani, Alexandrina I.L.Caragiale, văduva marelui scriitor.

17 Apr.(1907): Antarţii greci asasinează pe Nicolae Zarcada din Veria; în aceeaşi zi(1908), ei incendiază casa lui Galbagiari din Vlaho-Clisura şi moara lui Ghiusa Ciuli din Lumniţa.

19 Apr.(1906): Atentatul antarţilor la viaţa lui Vasile Dinu(Hrupişte).

20 Apr.(1906): Grecii ucid la Vreiot pe Enache Apostol şi Jani Nilo.

23 Apr.(1908): Preotul român Gh.Ripidon, din Veria, rănit de greci.

25 Apr.(1399): Alexandru cel Bun, Domn al Moldovei(Letop.dela Bistriţa).

26 Apr.(1550): "Slabul de minte Mihail Diaconul" termină de copiat Tetraevanghelul dela Voroneţ.

27 Apr.(1908?): Grecii ucid la Micros pe Nicolae Valahul.

29 Apr.(1908?): Ucişi de greci, lângă Grebena, 5 păstori români, 2 copii şi o femeie; alţi 5 păstori, răniţi.

30 Apr.(1848): "Dumineca Tomei era aci, şi poporul curea la Blaj, gloate din toate părţile. Poporul se aşeză în satele de lângă Blaj, şi emisarii partidei ungureşti îl sfătuia să se întoarcă acasă, că nu e nicio adunare, îl speria nu numai cu Secuii, dară şi cu furcile, pe cari zicea că şi stau spânzuraţi cutari şi cutari cancelişti. Poporul sta fără încredere într'o îndoinţă întristătoare. Din toate aceste faime, singura aceea era adevărată că în curtea episcopului erau adunaţi mai mulţi oficiali ungureşti.. Dară aceasta şi mai ales celelalte faime mincinoase, cu scop răspândite, fură de ajuns că inteligenţa să se sparie a se apropia de Blaj". (Al.Papiu-Ilarian)

A P R I L de Panait Cerna

In glas au aiurări de liră,
Pe frunţi - un răsărit de zori;
La şipot, unde poposiră,
S'au adunat privighietori...

Iar zeul dragostei, April,
Din două guri făcea o floare,
Şi fiecare sărutare
O saluta, din crengi, c'un tril.

Visând, cei doi îndrăgostiţi
Tot repetau în suflet cantul;
Atunci, din fundul văii, vântul,
Văzând cât sânt de fericiţi,

S'a strecurat în crengi, tiptil,
Mişca un ram, zâmbea în soare,
Şi-i îngropa sub colb de floare,
C'un râs sburdalnic de copil.

&&. "Codreanu era imun la orice fel de încercare de corupere -scrie EXILUL ROMANESC; încercările lui Carol de a-l câştiga au eşuat pentrucă Codreanu era fundamental un om cinstit", un idealist. Mai mult noroc a avut Carol cu Sima: care, fiind realist, a pupat şi s'a făcut ministru...

&&. GLASUL din Pankov ne arată, într'o fotografie, "un aspect al sălii în timpul însufleţitei adunări de la Codlea", unde localnicii fuseseră convocaţi să se convingă reciproc de necesitatea întoarcerii "celor dragi" din lumea liberă.- Cât de "însufleţită" a fost adunarea, se vede chiar din primul rând de bănci: unde un participant doarme buştean...

&&. Un jidan, trăgând să moară, a cerut să fie botezat: "Mai bine să moară un creştin decât un evreu!"- a motivat el, discret, rabinului...

SUB CNUTUL "LIBERATORILOR"

Tristele zile ce-au urmat vânzării dela 23 August, sunt cunoscute. Chiar de-or fi fost unii cari, frânţi de greutăţile fireşti oricărui război, au crezut poate o clipă, ascultând la radio comunicatul, că pot respira uşuraţi, svonurile din răsărit i-au adus brutal de iute la realitate: vaerele populaţiei călcate de hoardele "liberatorilor", ce se revărsau acum fără nicio rezistenţă, aveau un ecou chinuitor în părţile încă necotropite.

Prevăzând că ororile vor fi şi mai groaznice în provincie, ai mei, cari pentru nimic în lume nu şi-ar fi lăsat casa, unde se pomenise neam de neamul nostru, m'au convins să accept protecţia unui bun prieten al familiei, colonelul de stat major Nicolaescu. Am lăsat deci Argeşul cu moartea'n suflet, de groaza necunoscutului şi grija celor rămaşi, şi am plecat la Bucureşti. Imprejurarea că o parte din comandamentul colonelului trebuia tocmai să plece în cantonament la Afumaţi, în pădure, ne-a favorizat peste aşteptări: în barăcile de-acolo şi-au găsit adăpost -pe lângă familia gazdei, din care făceam acum şi eu parte,- soţiile celorlalţi ofiţeri. Abia am avut timp să ne instalăm: a doua zi, în zori, am putut avea o idee de cum trebue să fi arătat invaziile a căror povestire ne speria aşa de mult în clasele primare; prin crăpăturile obloanelor, trase instinctiv la auzirea sgomotului nelămurit ce tot creştea, se putea zări un fel de imensă caravană ţigănească: căruţe încărcate cu calabalâcul furat creştinilor din cale, trase de boi, sau de cai de adunătură, laolaltă mici şi mari dar toţi murdari, plini de scaeţi şi glod, cu viţei şi porci legaţi cu funii de şuşleţe, sau chiar în care, mânate de o gloată ale cărei urlete şi sudueli se amestecau deavalma, în colbul răscolit al drumului, cu huruit de tancuri şi motoare; oameni murdari, neraşi de săptămani, cu ochi mici, pometi proeminenţi, îmbrăcaţi într'un soi de straie ce se numeau "uniformă", probabil, numai pentrucă toate erau la fel de peticite şi murdare: adică.. uniforme. Alţii veneau călări, pocnind din harapnice, cu priviri nesigure, căutând parcă ceva ce încă nu găsiseră. Chipurile lor, înfiorător de bestiale, arătau şi mai lămurit în ce fel de "liberare" fusese îmbrâncit poporul nostru.

Mărinimia distinşilor ofiţeri cerotea nu numai grupul de românce: în alte barăci, ascunse că şi noi se găseau vreo duzină de "Blitzmädel", tinere nemţoaice din serviciul auxiliar german, apucate de urgia vremii pe sol străin: fuseseră aduse dela Otopeni până la trecerea potopului. Era deasemenea un grup mai numeros de ostaşi nemţi, veniţi în acelaş scop. Teamă ne era şi de soarta acestor grupuri, dintr'o armată ce ne fusese aliată. Ruşii însă n'au observat nimic. Cerând ofiţerilor, ieşiţi în întâmpinare, de băut, şi-au continuat apoi, clătinându-se mai tare, "marşul triumfal" spre Bucureşti, dar întrebând că.. unde e Berlinul.

Trecut puhoiul, după vreo lună colonelul a crezut că putem veni la Bucureşti: acasă, unde se instalase comandamentul sovietic, nu mă puteam întoarce; ororile ce se'ntâmplaseră şi continuau încă, descurajau orice gând de călătorie mai lungă. Intraţi în Capitală pe la Colentina, Ruşii se amuzau trăgând la ţintă în biata populaţie fără apărare, jefuind casele, împuşcând până şi câinii de prin mahalale: pancartele de bun-venit şi florile servil oferite soldaţilor de evreice, îmbrăcate în costume naţionale ca să dea impresia că-i populaţia românească aceea care se bucură de ocuparea ţării, nu folosiseră decât "poporului ales". Tramvaele erau oprite pentru jefuirea călătorilor, slăbiciunea barbarilor pentru ceasuri ajunsese pentru bieţii "liberaţi" un fel de haz de necaz. De la ai mei ştiam că chiar ofiţerii din comandament se delectaseră cu împuşcarea porcilor şi orătăniilor, lăsând bătătura pustie. Ţara "liberată", cu "aliaţii" ruşi în hotarele ei, începea abia acum să cunoască o cruntă perioadă de mizerii, foamete şi boli.

Am rămas la Bucureşti, în aceeaşi casă ospitalieră, toată iarna. Intr'o seară, pe la începutul lui Martie(1945), m'au pomenit cu doi agenţi, cari m'au invitat să-i însoţesc la Prefectura Poliţiei. La percheziţie au dat peste "Baladele" lui Radu Gyr şi o carte, "Satul uitat", în care, pe cât mi-aduc aminte, autorul, neamţ, descria mizeriile trăite în Rusia după "marea revoluţie din Octombrie"; în ea se găsea şi o fotografie a Căpitanului, foarte rară, care-l arăta mire. Cărţile şi fotografia au fost reţinute de agenţi. Deşi chemată "numai pentru o declaraţie", unul dintre ei a avut gentileţea să-mi sugereze să mă îmbrac.. mai gros. Am înţeles.

Către miezul nopţii mi-a venit rândul la interogatoriu. Lămurit n'am înţeles de ce mă arestaseră. Intrebările se'nvârteau mai ales în jurul activităţii legionare şi-al sentimentelor mele faţă de "liberatori"; voiau

pentru
să știe o sumă de amănunte: dacă,la Afumați,stăruisem îmbunătățirea trata-
mentului prizonierilor germani; dacă,la București,văzând pe stradă un mi-
litar neamț desfigurat în bătăi,îi legasem -cu îngăduința santinelei ce-l
escorta-, ochiul sângerând,cu fularu-mi de mătase,neavând altceva la înde-
mână; dacă purtam,la brățara ceasului,mărțișor legionar; etc.

Subsolul,la"comun",gemea de arestați și arestate.De stat jos,nu era
chip.Careva,un avocat legionar,care a doua zi am auzit c'a evadat,m'a în-
drumat spre celula,goală,din capul coridorului.Va fi fost un gest de ome-
nie; numai la plecare însă,peste vreo două săptămâni,am aflat de ce celula
fusese liberă; acolo-și curmase zilele,tăindu-și vinele,un magistrat din
Cernăuți,și nimeni nu voia s'o mai ocupe.Eu,neștiind,eram bucuroasă: aveam
cel puțin unde mă întinde.Patul era o placă de metal,fără niciun așternut.
M'am trântit pe el îmbrăcată.In această încăpere am rămas tot timpul cât
am stat la"prefectură".Prin celulă trecuse și lume"importantă",judecând după
mâzgăliturile de pe pereți: Moruzof și alții. Arestări,scurte,mai suferi-
sem și'n trecut,când pătimea doar tineretul țării,- dar atunci speranțele
erau întregi.Acum,în desnădejdea în care mă aflam,mi-am simțit curajul pu-
ternic susținut de imaginea vie a Căpitanului,care trecuse și el pe-aici:
în perete,la capul patului,imediat deasupra,era o gaură de cartuș; sub ea,
mai mult sgariat decât scris,se putea citi: "Pe aici a trecut cel ce fuse-
se sortit să mă omoare(adică glonțul); încă odată Dumnezeu nu m'a părăsit";
și semna,parcă mai clar,"Corneliu Zelea Codreanu".Nenorocitul ce fusese
pus să-l asasineze trăsese desigur prin vizeta ușii.

In două săptămâni,am ieșit doar de câteva ori,la interogatorii,spre
miezul nopții: sistem comunist să te sucească buimăcit de somn doar-doar
vor obține ce vor ei.Afară,la aer,nu ne scoteau deloc.Nici măcar cinci
minute.Sgomotele străzii ajungeau însă pân'la noi; de-aci deduc că beciul
nostru trebue că era în partea dinspre curtea ce da în Calea Victoriei,la
nu prea mare adâncime.Se auzeau mai cu seamă nesfârșitele manifestații co-
muniste,cu urlete și muzici.La auzul tobelor,o prințesă Cantacuzino,înebu-
nită în bătăi,începea să strige în delir că"au intrat Nemții în București!
vin să ne salveze".Era imediat îmbrâncită la"cercetări",de unde se înapoia
gemând sfâșietor.

Buna Vestire am crezut că-mi aduce noroc: sunt anunțată"să-mi fac ba-
gajul",căci voi fi liberată.Ajunsă'n prag,afară,am țipat dureros,credeam
că mi-am pierdut vederea: era primul contact,după atâta vreme,cu lumina
soarelui.Străbătând curtea,mi-am zărit mama,dela distanță,plângând în ușa
cancelariei.Credeam că-i o manifestare a bucuriei;căci fusese și dânsa a-
nunțată de liberarea mea și venise să mă ia,cum am aflat pe urmă.Dar aveam
repede să mă trezesc: un gardian aștepta pentru a mă duce mai departe,pe
jos,la închisoarea Curții Marțiale,în Calea Plevnei,mi se pare.

Aici eram singura femeie printre atâția"criminali de răsboi",fapt ca-
re a stârnit curiozitatea și interesul general; eu însă,prevenită încă de
la Prefectură de avocatul Costea că printre arestați mișună agenții și că
s'ar fi găsind microfoane în pereți,mi-am impus să nu răspund la întrebări
cât timp nu cunoșteam pe nimeni.In"sala de mese"m'am hotărît să merg abia
a treia zi,când am inaugurat și"plimbările"pe imensul culoar,ca toți cei-
lalți.Totul aici era mai puțin respingător ca la poliție.Svonul vieții de
afară,pe care parcă de veacuri o părăsisem,era adus în fiecare zi de cei
plecați la interogatorii și procese.

După vreo trei săptămâni,fără ca în acest răstimp să fi fos măcar o-
dată interogată,mă pomenesc pe lista unui lot de deținuți ce trebuiau să
plece.Pe listă mai erau,pe cât mi-aduc aminte,avocații Ibrăileanu,Ghiță
Caftangioglu,Lascovici,Ion Ion,Nicodim Galan(fost șef de cabinet al gen.
Rădescu),locot.Puiu Ghimbășanu(aghiotantul aceluiaș fost primministru),ing.
Dan Parocescu și Petre Stănescu,poet Gh.Busnea,Bilinschi,Ion Medianu(pro-
prietarul magazinului"Cuibul nostru"),av.Alecu Jalbă și alții.Soarta noas-
tră nu se cunoștea.Despărțirea de cei ce rămâneau,cari ne credeau favori-
zați,a fost destul de grea.Mi-amintesc,printre ei,de Vasile Noveanu,Sandu
Vergatti,Horia Cosmovici,Ilie Rădulescu(fostul director la"Porunca Vremii"),
Dragoș dela"Curentul",peste 20 de generali: Macici,Topor(cu fiul său,loco-
tenent,acuzat de a fi ucis 25 de evrei),etc.Aceștia rămâneau să'nfrunte
sigur urgia unor Consilii de Războì,ai căror judecători veneau cu sentin-
țele gata în buzunare.- Pentru ca să-și arate mai bine neomenia,autorită-
țile ne-au fixat plecarea exact cu o oră înainte de vizita permisă neamu-
rilor,vizită la care,teoretic,aveam dreptul odată pe lună.Biata mama,veni-
tă pentru a doua oară din provincie,acum n'avea nici măcar să mă vadă.Am

aflat mai târziu că s'a dat cu capul de stâlpii porții,disperată că nu
știa unde i-au dus fata; pe pașii ei a presărat florile ce-i adusese din
grădina casei...

In gara Mogoșoaia au adus și un grup dela Jilava: în bună parte vete-
rani ai închisorilor,mai toți din Garda lui Corneliu Codreanu,mulți închiși
din timpul lui Antonescu și moșteniți de comuniști dela guvernele de după
faimoasa"liberare": la liberarea lor nu se gândiseră nici Vodă,nici gu-
vernele Sănătescu-Rădescu,nici triștii eroi ai capitulării,politicieni ce
sperau o decorație în plus dela năvălitori,predându-le pe cei mai hotărîți
dușmani ai bolșevismului: pe legionari.Chipurile palide,încadrate în bărbi
nu tocmai îngrijite,cu ochi suferinzi de dureri ce erau nu numai ale lor,
le dădeau parcă aspect de criști pe calea Golgotei.Pe lângă figuri mai cu-
noscute: un Horia Igiroșanu,un Ion Hodoș,actorul Gheorghe Musceleanu,Ro-
pală,era un grup masiv de muncitori din vajnica Organizație a inginerului
Clime,ca Cerna,ori Dragoș,bucătarul vestitului restaurant"Stelian Petres-
cu"din Capitală,protectorul nostru de mai târziu.

Pe o vreme închiciroiată,mohorîtă și mai mult de șoaptele că mergem
în Siberia,ne-au încărcat într'un tren special.Pe la prânz,am pornit,dar,
încotro,n'am putut vedea: vagoanele,ca de clasa 4-a din vremea lui Ave-
rescu,aveau doar zăbrele mici deasupra locurilor unde obișnuit sunt feres-
tre.Câmpia înflorită de April poate n'am fi zărit-o nici altfel,chinuiți cum
eram de presimțiri puțin încurajante; uneori parc'ajungeau până la noi în-
demnurile dela pluguri,răzbea parcă prin gratii miros de brazdă proaspătă...

Spre seară,am fost la Pitești.Groaza de ușurința cu care dispăreau
oamenii pe-atunci ne-o ilustrează cazul tragi-comic al d-lui Ibrăileanu
în gara argeșană: convinsese un gardian mai omenos să-l lase să coboare ca
să bea apă; când să se întoarcă,trenul era deja în mers: "harapul",cum i
se spunea,a început s'alerge strigând după tren,disperat că-l pierde.. De
rămânea -motiva el mai târziu celor ce-l tachinau pe această chestie- avea
să fie împușcat de primul"sergent" ce l-ar fi găsit fără acte!

Văzându-ne la Pitești,ne-a fost clară și destinația: lagărul din Ca-
racăl,cel mai celebru prin aceste părți.Galan,care era de-acolo,se bucura
de parc'ar fi mers în vacanță: tot era mai bine ca'n Siberia!

Trenul mergea fără grabă,oprindu-se lung prin gări,dând întâietate și
celor de marfă.Drumul București-Caracăl a durat o zi și-o noapte.Când s'a
isprăvit,și ne-am dat jos,aerul călduț de-afară,și curat,ne-amețea parcă,
frânți cum eram de oboseală,foame și nesomn. Ne-am încolonat și am pornit,
sub mângâierea prietenoasă a soarelui de Păresimi,spre locul hărăzit de
paukării"liberatorilor": către prânz,eram în poarta lagărului.

(va urma)

Dorina Gabor

<u>IN PEȘTERĂ</u> de Cerna

De pe tavane'ntunecate,
Tăcute lacrămi cad mereu.
Și parcă tot sporesc din greu,
Din mari izvoare depărtate.

Șuvițe tainice de apă
Spre peșteri drum de ani străbat -
Intr'una se preling și sapă
Tavanul șubred și'nnoptat.

Dar după ani de picurare
S'au închegat coloane pline:
Eterna bolții lăcrămare,
In loc s'o surpe,- o susține.

Tot astfel lacrămi nesecate
In suflete ne-au picurat,
Și de furtuni nenumărate
Vieața noastră-a tremurat...

Dar azi,când stau vârtejuri grele
Să ne răpună orice-avânt,
Noi trecem fără păs prin ele
Și-aproape izbucnim în cânt.

Un suflet tânăr ne străbate
Și ne îndeamnă către cer -
Din suferinți abia'ndurate
Ne-am făurit armuri de fier.

&&. <u>LIBERTATEA</u> din Vârșeț,12 Febr.1956,scrie că tribunalul local a con-
damnat pe <u>Trandafir Cocora</u>,român din <u>Nicolinți</u>(Banatul iugoslav),la un an
și șase luni de închisoare severă,"din cauza propagandei sale dușmănoase":
l-a pus naiba să scrie prietenilor din străinătate că"popoarele din Jugo-
slavia trăesc în cea mai mare mizerie și fără libertate democratică",iar
minoritatea română e"lipsită de drepturi" și"expusă prigonirii".Cocora do-
rea,deasemenea,să primească"unele reviste dela diferiți emigrați români":
printre altele,primea și"Vatra".

"Scrisorile acuzatului,trimise în țări din Europa și America -mărturi-
sește cu candoare"Libertatea"- au fost deținute".- Păi cum,în"democratica"
Jugoslavie există cenzura corespondenței?.. Bietul Cocora! Dacă,în loc să
protesteze contra mizeriei morale și materiale din Jugoslavia,s'ar fi apu-

cat să scrie că Tito e văr cu Dumnezeu,făcea carieră la Belgrad.Dar să ne
consolăm cu speranţa,exprimată într'una din scrisorile ciordite,că"într'o
bună zi,în viitorul apropiat,Românii vor arăta tuturor ce ştiu să facă".
Să-i vedem atunci pe actualii judecători din Vârşeţ pe unde-or scoate
cămaşa.-

&&. P.S.Valerian Trifa a pus la cale o nouă realizare: construirea,la
"Vatra românească",a unei"capele memoriale",care ar fi să coste vreo 50.000
dolari.Pentru stimularea daniilor,P.S.Sa a luat unele măsuri,menite să ga-
dile vanitatea bogătanilor.Astfel,cei ce vor contribui cu sume dela 10 la
100 de dolari"vor fi trecuţi în cartea de aur ce se va păstra pe masa Al-
tarului şi se va pomeni la pomelnicele dela Sf.Slujbe din tot cursul anu-
lui"; cei cu peste suta de dolari"vor avea numele sculptate într'o placă
de bronz pe peretele din stânga capelei memoriale"; persoanele cu peste
250 de dolari,în fine,"vor fi trecute cu numele pe placa de marmoră ctito-
rială din capelă".Dacă"experienţa"va reuşi,ea se poate repeta: P.S.Sa a
pus deja ochii pe un nou tip de automobil,cu care n'ar fi rău ca enoriaşii
să înzestreze"episcopia"; dacă însă credincioşii se vor dovedi răi plat-
nici,atunci plăcile de bronz şi marmură se vor transforma într'una de ti-
nichea,pusă"pe zidurile dărăpănate dela Vatră",pe care P.S.Trifa va scrie,
după cum însuş ameninţă,că"atâta pot ortodocşii români americani"!

Sistemul de preţuire şi răsplată a vredniciei credincioşilor după a-
vere e foarte ciudat din partea celor puşi să cântărească oamenii după mă-
sura lui Cristos şi profund jignitor pentru săraci,prietenii Mântuitorului.
In felul acesta,P.S.Valerian va putea zidi biserici de cărămizi,dar e în-
doelnic că va putea salva un singur suflet!

Să nu ni svorbească de"mentalitatea americană": misiunea Bisericii e
nu de a se conforma situaţiilor date,ci de a îndruma toate mentalităţile
pe unica pârtie a"mentalităţii" pentru care s'a jertfit Isus Cristos.Dacă
fondatorul Bisericii se complăcea"mentalităţii"iudaice,atunci,departe de
a fi răstignit,putea să construiască şi El"biserici",pe ale căror plăci de
bronz şi marmură n'ar fi lipsit desigur numele lui Caiafa,Ana şi altor fa-
risei; dar nici omenirea n'ar fi mai avut farul Evangheliei creştine!

&&. La congresul din Roma al Sindicaliştilor liberi,România a fost re-
prezentată de dl Eftimie Gherman şi de un oarecare Jack Şerbeanu,evreu,
care n'a avut niciodată legături cu muncitorimea noastră: pare a fi o ră-
măşiţă din cercul de prieteni,în mare parte alogeni,ai lui Şerban Voinea.
Singurul dintre delegaţii la acest important congres internaţional,care
n'a putut vorbi într'o limbă occidentală,a fost dl Gherman.In acest fel,ar
fi putut măcar dovedi strânsa legătură dintre limbile italiană şi română;
dar parcă era un făcut: tot discursul a fost împănat cu cuvinte de antipa-
tică rezonanţă slavă! Şi gafele nu s'au oprit aici: traducător,în public,
al celor spuse de d-sa a fost,cu voce umflată,Octavian Roşu,fapt ce-a dat
ocazie gazetelor comuniste să taxeze drept legionari pe sindicaliştii noş-
tri(deşi dl Roşu legionar nu credem că mai este,dat că,în ciuda lămuriri-
lor din aceşti ani,continuă să ţină trena lui Horia Sima).- La manifestaţia
publică,din teatrul Ariston,care a avut un frumos succes,traducător a fost
d-l Horia Roman,al cărui glas monoton şi decadent abia de s'auzea în pri-
mele rânduri de bănci.Publicul nu a suferit totuş...

&&. Un domn Nicolau,fost consul la Roma,s'a lăudat,la o adunare biseri-
cească din Canada,de a fi sabotat,imediat după război,împreună cu ministrul
Cămărăşescu,o cerere a Anei Pauker de a interveni la guvernul italian pen-
tru extrădarea mitropolitului Visarion,care pe-atunci se afla ascuns în
Italia."Această faptă -constată Buletinul ARC,de unde luăm informaţia- fa-
ce cinste d-lui consul Nicolau,de a cărui sentimente şi acţiuni româneşti
nu ne-am îndoit niciodată şi merită toată lauda".- Noi însă ne îndoim du
totul: nu ştim cât de adevărate sunt cele de mai sus; ştim însă precis că
băjenarilor ajunşi la Roma în 1945,fără bani şi acte,acelaş domn le-a re-
fuzat orice ajutor,până şi o simplă foaie de refugiat - pe motiv că sunt
"gardişti".Noi asta n'am uitat-o,şi n'o uităm!

&&. TROIŢA,nr 20,se extaziază de părintele Gâldău: savant teolog,doctor
de pe la mai multe Facultăţi,profesor universitar,cu putere de gândire,cul-
tură,umilinţă,nădejde,omenie,dragoste de aproapele,etc.Pe bună dreptate
cei dela"Troiţa" se simt,în faţa unui aşa om,"cam stângaci": "dacă neamul
nostru poate da din sânul lui astfel de oameni -se minunează redactorul-,
nu-i necaz să-l frângă"."Taica Florea"Gâldău a fost însă -crede"Troiţa"-
nedreptăţit: "puzderia de fiţuici de exil" n'a avut"timp şi loc" să-i în-
semneze faptele.- Ci noi -dacă"taica Florea" e una şi aceeaşi persoană cu
tovarăşul de aventuri al lui"taica Leu",fără de care biografia de mai sus
nu pare chiar completă..- ne ţinem că"fiţuicile de exil" au fost destul de
generoase cu mascota"Troiţei",proslăvind-o în toate chipurile: şi azi ne
sună în urechi un refren din acea vreme: Leul şi Gâldăul...

S T I R I

* ROMA. "După o lungă suferinţă s'a stins la Roma profesorul de limba
şi literatura română de pe lângă Universitatea din Roma Claudiu Isopescu.
S'a născut la Cernăuţi(Bucovina) în anul 1894.Luptător şi decorat în pri-
mul războiu mondial,în cursul căruia s'a înrolat în armata italiană,a fost
unul dintre promotorii Legiunii române în Italia,ca membru al Comitetului
naţional al Românilor din Transilvania,Banat şi Bucovina.Intors în România
în 191[illegible],şi-a luat licenţa în Litere la Bucureşti,unde a avut o catedră în-
tr'un liceu timp de patru ani.A venit apoi la Roma,ca membru al Şcolii Ro-
mâne,isbutind,cu ajutorul marelui literat Nicolae Iorga,să înfiinţeze o
catedră de română la Universitatea din Roma,al cărei prim titular a fost
şi rămas până în ziua decesului.Operei sale neobosite de difuzare a cultu-
rii române în Italia i se datoresc creerea lectoratelor de română pe lângă
Universităţile din Torino,Napoli şi Florenţa,precum şi publicarea a nume-
roase traduceri din româneşte"(Comunicatul agenţiei oficiale ANSA).La care
adăogăm noi,fiindcă"de mortuis nihil nisi bene",un Dumnezeu să-l ierte!

- Prof.Mircea Popescu,directorul ziarului"Romania" din Roma,a vorbit
la Palazzo Brancaccio,în seara de 28 Martie,sub auspiciile comitetului na-
ţional italian"Pace e Liberta",despre"Imperialismul sovietic în România".-

* DAMASC. La 10 Aprilie,regele Husein al Iordaniei şi preşedintele Kou-
atly al Siriei au jurat la mormântul lui Saladin -războinicul adversar al
cruciatului Rihard Inimă de Leu,acum vreo 800 de ani- să"elibereze Pales-
tina"de Evrei. După care,cei doi şefi ~~xxx~~ de stat au recitat prima"sura"
din Coran.-

* BUCURESTI. La 11 Martie s'au făcut în toată ţara aşa zisele alegeri
pentru sfaturile populare.Natural,cu listă unică -ca'n orice democraţie ce
se pretinde.. ultrapopulară.Au fost aleşi" 137.[illegible]08"deputaţi": 87% români,
13% minoritari.Un sfert din total sunt femei.Comunicatul reporist anunţă,
de ochii lumii,şi ceva voturi contrarii,mai anulate: cam 1%! Interesant
că majoritatea acestora sunt în Capitală şi la sate.Tot de ochii lumii,~~xxx~~
15 din lista de"candidaţi"au căzut la alegeri...

- După radio Cluj,consumul de apă al Capitalei a întrecut,anul trecut,
cu 50% pe cel din 1938.Iată,în fine,o afirmaţie reporistă pe care nici nu
ne gândim s'o punem la'ndoială..

- Se va deschide anul acesta,în Capitală,Muzeul Militar Central.Printre
obiectele expuse vor fi steagul lui Ştefan cel Mare,steaguri ale revolu-
ţiei dela 1848,drapele şi tablouri ale războiului din 1877,costumele re-
constituite ale multor voevozi şi un mare număr de obiecte personale ale
domnitorilor şi comandanţilor români de frunte.(FEP)

- "Moldova socialistă"din 16 Dec.1955 categoriseşte pe Hasdeu,în ierar-
hia scriitorilor"moldoveni",în locul al 4-lea,după Alecsandri,Eminescu şi
Creangă; se recunoaşte că-i unul din întemeietorii filologiei romanice de
răsărit şi,deşi acuzat de exagerări naţionaliste,iluzii liberale şi atitu-
dini împăciuitoare,concluzia e că totuş,în lumina învăţăturii marxist-
leniniste,opera lui poate fi citită.

- Un refugiat din Timişoara a povestit că a văzut,în Nov.,14 cadavre
expuse pe mai multe străzi ale oraşului - fapt ce denotă scopul de intimi-
dare.Deasemeni,că la 28 Nov. studenţii Gh.Lazi,P.Gheletariu,Ionel [illegible] şi
I.Stoicănescu au fost arestaţi şi nimeni n'a mai auzit de ei.- Despre re-
patriaţi,el a spus că,înainte de a se decide de soarta lor,bărbaţii sunt
reţinuţi de Sovietici la comandatura din Arad pentru cercetări,iar femeile
trimise să lucreze în colhozuri.(FEP)

- După"România liberă",la Borzeşti,în Valea Trotuşului,s'a ridicat o
nouă termocentrală,începută încă din 1952; iar radio Bucureşti anunţă inau-
gurarea,la 4 Dec.1955,a unei linii ferate [illegible] Tismana,pentru exploata-
rea şi mai sălbatică a păcurilor din regiune.(FEP)

- După agenţia FEP,la 5 şi 6 Dec.1955 ar fi sosit în Bucureşti din Ru-
sia,un total de 1.100 prizonieri eliberaţi.Pe mulţi,rudele ce-i aşteptau
în Gara de Nord nu i-au mai cunoscut,aşa erau de slabi şi îmbătrâniţi.Unii
dintre ofiţerii repatriaţi au fost imediat arestaţi de Securitate şi tri-
mişi să-şi ispăşească pedepsele date în lipsă pentru"crime de război".

- "Moldova socialistă"anunţă sosirea din RPR la Chişinău a 6.000 de
cărţi; 4.000 din ele s'au vândut în chiar ziua sosirii.Se ştie că tiparni-
ţele reporiste întrebuinţează acum alfabetul latin.(FEP).- Ziarele repe-
riste anunţă intrarea în funcţiune a primelor avioane de transport şi sa-
nitare de tip IAR [illegible] - MR - [illegible] amintind un schimb de prizonieri
politici între Jugoslavia şi România [illegible] cazul locot.Mihail Diaconu,fu-
git cu avionul în Iulie 1953,deţinut [illegible] în lagărul Gerovo şi care în
Nov.s'ar fi fost [illegible] în închisoarea din Piteşti.- După unele ştiri,epis-
copii uniţi rămaşi în viaţă: Iuliu Hossu,Alex.Rusu şi Ion Bălan,arestaţi
din 1948,au fost mutaţi dela închisoarea din Sighet la mănăstirea Curtea
de Argeş; iar generalii Avramescu şi Tudose şi col.Ion Guşi ar fi murit în
temniţele reporiste.-

* PARIS. Biserica română din Jean de Beauvais a avut anul acesta trei adunări, toate "generale". Prima, la 12 Februarie, a votat, cu 39 voturi, menținerea părintelui Părvănescu ca paroh, excluderea d-lor Miloae și Boldeanu din Asociația cultuală și afilierea bisericii la Episcopia P.Sfințitului Valerian din USA. Cu epilogul că 3 credincioși voinici: Rizescu-Branești, Crivăț și însuș păr.Părvănescu au încercat, cu generoasă distribuție de ghionți, la miez de noapte, fără vreo împuternicire legală, să ia arhiva de la părintele Grațian.

Consiliul parohial s'a văzut nevoit să ceară sprijinul autorităților pentru ținerea unei adunări în regulă. Și s'au ținut chiar două: la 11 și 18 Martie. Să arbitreze certurile Românilor a fost delegat evreul Wiel. Din birou mai făceau parte d-nii Al.Blaga și Leu. S'a respins, cu 87 voturi, excluderea d-lor Boldeanu și Miloae și reconfirmat vechii consilieri Dumitru Anastasescu, Pascu Atanasiu, T.Cazaban, Jean Cristescu, Virgil Drîmbă, N.Gheorghiu, N.Guguianu, Jean Ionescu, dr.Claudian, Max Manolescu, Demostene Nacu, ing. Sfințescu, Eugen Titeanu și col.Tomoroveanu. In locul d-lor Valentin Alexandrescu, Gherman și prof.Turdeanu, au fost aleși căpitanii Crutescu și Stoicănescu și d-l P.Indrieș. Voturi insuficiente, au avut și d-nii Maftei, Negruzzi, Mețeanu, Culică, Vespasian Apostolescu, Brăilă, Catană, Crivăț, M.Dumitriu, Mârza, R.Branești și Scoca. Biserica nu se mai afiliază Episcopiei din USA. Paroh rămâne deocamdată păr.Grațian.- Confirmarea acestor hotărîri va veni după depunerea raportului d-lui Wiel.- De va fi loc, vom publica într'alt număr un reportaj mai pe larg asupra acestor adunări, al căror duh marchează în bună parte neseriozitatea unei generații de exilați, cu răspunderi mult prea mari pentru șubrezenia respectivilor umeri.-

- Păr.Grațian Radu a vorbit la ceremonia omagială dela Paris în cinstea Papei. Un fragment: "Astăzi, creștinătatea întreagă este amenințată de către ateismul marxist. Acesta este dușmanul adevărat și comun tuturor. Tot ce se șoptește dela ureche la ureche, în afară de acest dușman comun, nu sunt decât pretexte josnice pentru a întreține o stare de spirit de ură, și care în realitate ascund interese streine și condamnabile. De vom reuși să înlăturăm aceste socoteli, ori de unde ar veni ele, și să intronăm între noi dragostea frățească, păstrându-ne credințele noastre după cum o floare așezată într'un buchet își păstrează culoarea și parfumul său, și să formăm acel mănunchi de Români.. sunt sigur că acesta va fi cel mai scump omagiu adresat Sanctității Sale la împlinirea a cei 80 de ani de viață și 17 de pontificat".-

* BELGRAD. Societatea pompierilor din Ovcea -comună românească în fața Belgradului, peste Dunăre- își serbează în primăvara aceasta 50 de ani de existență. Satul mai are o societate culturală "Steaua", și cor.-

* BERNA. "New York Times" anunță că, după falimentul bostănăriei din Marea Britanie, regele Mihai s'a stabilit în Elveția, unde face pe directorul vânzărilor pentru Europa al unei firme americane de echipament pt aviație.

- Asoc.Elveto-română a organizat la 7 Ianuarie, cași anii trecuți, o masă comună, sub îngrijirea d-lui Suter. Mesele au fost împodobite cu panglici romanești și flori. S'au cântat arii și cântece populare romanești, melodii italiene, spaniole, germane. N'au lipsit sarbele, ba chiar "perinița". ("Unirea")

- Comitetul european al căilor ferate a decis suprimarea la trenuri, de la 3 Iunie 1956, a clasei a 3-a.

* VIENA. Părintele Ion Racocea, parohul bisericii române ortodoxe, plecat în Octombrie să-și vadă rudele în țară, cu hotărîrea, comunicată credincioșilor, de a se întoarce înainte de Crăciun -cum i se promisese la consulatul reperist din Viena, unde i se dase și viza în acest sens- nu s'a mai întors! Că a fost decis să se înapoieze, o dovedesc și scrisorile trimise unor credincioși, în Dec., prin care, anunțându-și întoarcerea iminentă, ba până și data primei slujbe, le cerea să fie înștiințați enoriașii de aceasta. In Martie însă, părintele anunța prin alte scrisori că nu mai vine, dorind să rămână "lângă familie"; că a fost numit paroh în București și să fie convinși enoriașii din Viena că a rămas în țară "de bună voie și nesilit de nimeni"...

- Intre alte consecințe ale împătritei ocupații a țării au rămas, numai în Austria de sus, după retragerea trupelor, 1.163 de copii nelegitimi, dintre cari 996 cu tați americani, 156 ruși, 6 francezi și 5 englezi. Dintre militarii în cauză, numai 22 s'au gândit, în urmă, să contribuie bănește la întreținerea nefericitelor lor progenituri.-

* STOCKHOLM. Free Europe Press e informată că, "înainte de a părăsi RPR-ul, dr.Kurt Wilhelm, șef rabin al Suediei, a ținut o conferință de presă în Capitală la sediul comunităților evreești. Dr.Wilhelm a declarat că a fost "covârșit" de cele văzute în RPR, mai ales în ceeace privește situația evreilor, și a spus că va vorbi în Suedia despre "viața bună, liberă și intensă" pe care o duc muncitorii în RPR".- Iată, în sfârșit, un evreu sincer...

- Cineva a avut interesanta idee de a expune, unul lângă altul, un tablou de Picasso, un desen al unui copil de 5 ani și un carton cu mâzgălelile unui cimpanzeu. Dintre 9.000 de persoane invitate să ghicească pe autori, numai 1700 au fost în stare să identifice desenul copilului și doar 6 au reușit să distingă opera lui Picasso de a cimpanzeului...

* TORONTO. Comunitatea română locală a sărbătorit în ziua de 27 Martie, la Casa Națională, Unirea Basarabiei. De dimineață preotul Zelea slujise un Te Deum. Au vorbit despre marele eveniment d-nii C.Măgirescu, D.Andronache și M.Hojbotă. Copiii dela școala duminicală au inscenat, sub conducerea d-lui Sebastian Manea, un tablou alegoric...

* CLEVELAND. Duminică 11 Martie a avut loc cununia inginerului Nae Smărăndescu, romanățean, cu d-ra Elena Filimon din Youngstown. Felicitări!..

* BERLIN. In cursul anului 1955 s'au refugiat din Germania bolșevică în Berlinul occidental 154.000 de persoane, cu 50.000 mai mult ca anul precedent. Numai în Decembrie numărul refugiaților a fost de 12.000. In aceste cifre nu's cuprinși Nemții ce-au fugit direct în Germania occidentală. Printre refugiați se găsesc și 4.286 polițiști, dintre cari 186 ofițeri. Refugiații se găsesc în următoarele orașe: Hamburg, 175.000; München, 124.000; Frankfurt a.M., 95.000; Hanovra, 93.000; Düsseldorf, 84.000; Stuttgart, 83.000; Dortmund, 79.000; Essen, 68.000; Lübeck, 68.000; Köln, 59.000; Bremen, 59.000; Duisburg, 53.000; Braunschweig, 50.000; Gelsenkirchen, 50.000; Kiel, 48.000; Nürnberg, 42.000; Bielefeld 37.000; Wiesbaden, 35.000; Oldenburg, 31.000; etc.

- In sud-estul Europei se mai găsesc Nemți: în Ungaria, 250.000; România, 414.000 (180.000 în Transilvania, 210.000 în Banat, 4.000 în Bucovina, 20.000 în Sătmar); în Jugoslavia, 30.000; în Slovacia, 20.000. (Donauschw. Rundschau)

PLOAIA de Alice Călugăru

Azi am văzut înfiripată, ființa ploii mlădioase:
Avea o haină cenușie și foșnitoare, de mătase.

Purta pe umeri mii de lanțuri subțiri, de argint, până la brâu,
Dar le zvârlea pe rând, în treacăt, pe apa tulbure de râu.

Și de inele fără număr îi erau mâinile bogate,
Și le scotea, pe fiecare, și le zvârlea pe lac, pe toate.
Lângă răzoare prin grădină, trecea foșnind de-atâtea ori!
Și răsturna cu poala rochii pe brazdă, proaspetele flori.
In urmă străbătând orașul, sub mâna-i geamurile toate
Sub coardele de apă fulă în mii de harfe preschimbate.

Dar ploaia cea strălucitoare, pe umăru-i ca un urcior
Intunecat și plin de apă, purta neistovitul nor.

Si'n toate inimile noastre, pe rând, trecând ca un paharnic
Turna ca'n cupe fără număr, dintr'însul, plânsu-i cel zadarnic.

&&. LE SYNDICALISTE EXILÉ din Nov.-Dec.55 face o dare de seamă asupra celui de al 12-lea congres al Confederației Generale a Muncii din Grecia. Au vorbit acolo, invitați, dela 12 la 16 Oct., reprezentanți ai celor mai importante organizații sindicale: Confederația Internațională a Sindicatelor libere, Conf.G-rală a Muncii "Force ouvrière", Conf.Italiană a Sindic.Libere, Fed.Americană a Muncii, Centrul Internațional al Sindicaliștilor liberi în exil, etc.- Toți au veștejit călcarea libertăților în țările robite de comuniști; niciunul, nici măcar d-l Gherman, n'a pomenit de barbara călcare a acelorași drepturi și libertăți, față de minorități, în Grecia necomunistă. Să fie batjocorirea libertăților un păcat numai când o fac comuniștii?...

Credem însă că nu-i vorba de un complot al tăcerii: nu lipsa de curaj, ci lipsa de informație a dus la ciudata muțenie. Dacă am fi mai organizați, fiecare dintre distinșii delegați ai sindicatelor libere ar fi merș la Atena complet documentat asupra teribilei opresiuni a elementului romanesc în Grecia. Așa, niciunul dintre ei, afară de d-l Gherman..., habar n'a avut de cumplita tragedie a sute de mii de oameni într'o țară ce se pretinde totuș, fără nicio rușine, stegară a libertăților!

&&. Felicitând "din tot sufletul", "pentru exemplul minunat pe care ni-l dă", VOCEA LIBERTĂȚII grecești (tăgăduitoarea dreptului la viață liberă al Românilor din Grecia), a cărei activitate "este o bucurie și o mândrie pe care le împărtășim cu toții" (?!), - d-na Ileana Isărescu von Hohenzollern e de părere că noi, Românii refugiați, "trebue să oglindim în persoana noastră virtuțile întregului neam romanesc pentru a-l face iubit, respectat", etc.

Când însă o femeie spre 50 de ani și cu o droaie de copii își lasă bărbatul și nu se jenează, chiar în fața lor, să se arate cu alte "pirostii" pe cap, ne e greu să vedem "oglindindu-se" aci vestita cuviință, sau "virtute", a femeii romane.-

&&. Una dintre primele măsuri ale noului regim de"democrație",în Argentina,a fost dizolvarea partidului peronist,care totuș se bucura de ampla
adeziune a maselor.E de remarcat că,pe tot timpul"dictaturii"peroniste,ce-
lelalte partide au avut drept de viață normal; nimeni nu le-a împiedicat
să-și câștige asentimentul poporului.Fiindcă n'au putut-o face,au organi-
zat un complot militar,după ce ani de zile au umplut lumea cu văicăreli
contra"dictaturii"gen.Peron.- Cam acelaș lucru se'ntâmpla ieri în Romania
(și s'ar putea întampla maine): câștigând Mișcarea Legionară tot mai mult
teren,cum este inevitabil după ocupația sovietică și pacostea comunistă,îi
vom auzi(cum i-am mai auzit)pe"democrații"nostri urlând contra aspirației
legionare la dictatură.. Intr'un cuvânt,metodele și sistemele democratice,
bazate pe adeziunea liberă a maselor,sunt bune numai dacă asigură puterea
unor determinate forțe...

&&. ROMANIA din Dec.1955 afirmă că palatul Academiei Române din Roma
"a fost inaugurat în 1931,după ce un deceniu Școala funcționase provizoriu
în Via Emilio del Cavaliere,sub înțeleapta conducere a regretatului arheo-
log Vasile Parvan".- Ceeace ne duce la îmbucurătoarea constatare că mare-
le arheolog,mort în 1927,a reușit să mai conducă școala încă 4 ani,după
tristul desnodământ... Nu mai puțin savuroasă e mirarea d-lui Comnène,pe
pagina următoare,că(evreul)Mendes France și(budistul)Pandit Nehru nu apă-
ră destul de energic"civilizația creștină"...

&&. D-l Gr.Gafencu constată,în AMERICA din 21 Febr.,că"acel care nu a-
pără libertatea semenilor săi e în primejdie de a pierde chiar libertatea
sa".- O fi cunoscut d-sa acest sacrosanct adevăr pe vremea când,într'o
Romănie ce gemea de lagăre pline de nevinovați,făcea pe ministrul lui
Carol al 2-lea?...

&&. SOLIA,foaia de zidire sufletească pe contul P.Sfințitului Valerian,
ne informează,la 12 Febr.,că"pe d-l și d-na Roche i-a dăruit Dumnezeu cu
gemeni.D-na Roche este 'the blonde',frumoasa din Brown Street.Precum se
vede a întârziat cu producția umană și a început-o foarte bine.Trăiască
părinții și nașii!".- Trăiască!

Aflându-se deja în câmpul"producției umane",redactorul Episcopiei pro-
fită de ocazie ca să ne vorbească și de o nuntă. "D-ra Catița Maximiuc,ca-
re are diploma de 'special Nurse' -continuă"Solia"- își va celebra cununia
în primele duminici din luna Iunie crt.Punem emfază(?!)pe importanța aces-
tei vești,fiindcă preotul care a pus mâna pe căpuțul acestei floricică de
primăvară la sf.taină a Botezului,va avea distinsa onoare de a-i pune cu-
nuna tainei căsătoriei,unind-o cu alesul inimii sale".- Treaba însă,cu
toată emfaza -zicem noi- va merge mai greu acum ca la botez,dacă bietul
preot va trebui să-i țină cununa pe căpuț câteva duminici în șir...

&&. CREDINTA,foaia P.S.Moldovan"de zidire sufletească pentru popor",pu-
blică în nr de Crăciun,pe lângă alte"glume"cu fete și neveste,un"Adio" a-
dresat... "glăjuței",de cântat pe melodia"De-acuma nu te-oi mai vedea".-
De-o continua tot așa cu"zidirea sufletească",P.S.Sa va ajunge să zică
"adio" -și pe aceeași melodie...- nu"glăjuței",ci cumva chiar"episcopiei"!

&&. In VESTITORII lui Sima din Dec.1955,Azorică"Sassu",istoricul,ne in-
formează că"poporul nomad al Ungurilor" ar fi fost"ultimul dintre năvăli-
torii dela Răsărit".- Precum se știe,Pecenegii,Cumanii și Tătarii,sosiți
în urmă,veneau dinspre Atlantic...

&&. Conflictul dintre vestiții legionari Sima și Velescu pare a fi ajuns
la apogeu: "A mânca,a"lucra",a dormi,a bea și a se culca cu soțiile altora,
toate sub același acoperământ,în timp ce soții respectivi și oamenii de
trupă(brigadirii?) erau prin prejur -povestește Velescu,în cunoștință de
cauză,cu foarte străvezii aluzii,în EXILUL pe care-l redactează- era puțin
cam mult pentru unii dintre noi".- Bobarnacul e clar,dar xxxx că concubi-
najul lui Sima a fost"prea mult"pentru sensibilitatea legionară a lui Ve-
lescu,nimeni n'a observat...

&&. GLASUL din Pankov ne informează în nr 10 că Gustav Hartl ține să-și
asigure compatrioții rămași în Germania,scriindu-le,când"mai sunt câteva
ore până la plecarea trenului care ne va duce în țară",că în România,"nici
pe departe nu este așa cum ni s'a spus,pentru a ne înfricoșa".- Cum naiba
a văzut ce e în România chiar înainte de urnirea trenului -cu care pleca-
din Berlinul sovietic?...

&&. "Regele Mihai -spune BULETINUL DE INFORMATII din Australia- întru-
chipează calitățile alese ale Națiunii Sale".- Dacă-i vorba de națiunea
română,nu prea se vede.Sau,poate-i vorba de altă națiune?.. căci,mai la
vale,publicația îi urează"revenirea grabnică în Țara strămoșilor săi"...
- "Ca mulți dintre noi -mai spune"Buletinul"- El s'a căsătorit în pri-
begie cu M.S.Regina Ana".- Și mai vrea să ne fie regină!...

DORURI SI NECAZURI (Fragmente de scrisori)

A.-România: Aseară am văzut un film german a cărui acțiune se petrece
la Viena și tot aveam impresia că pe undeva printr'un colțișor te-aș putea
zări și pe tine.Mi-e dor grozav și-aș da mult să pot colinda câteva zile
așa fără sfârșit prin patria lui Strauss.Am devenit melancolică,de multe
ori simt și eu nevoia să evadez,de-o schimbare oarecare în viața asta mo-
notonă,ale cărei zile încep și se sfârșesc cu acelaș program.N'am nici cel
puțin satisfacția unei locuințe ca lumea; închipue-ți,să stai într'o sin-
gură cameră care ne servește și de bucătărie,de cămară,dormitor,sufragerie
etc.Ar fi multe de spus.. Părinții mei sunt bine,însă foarte slăbiți; mama
e atât de slabă încât rochiile mele îi sunt largi,iar tata,dacă n'ar avea
pielea i s'ar înșira oasele pe drum.Tu ce faci? scrie-mi te rog mai mult,
de modă,de spectacole,cu viața asta monotonă pe care o duc aici îți închi-
pui că sunt dornică de așa ceva.Mă întrebi ce n'am? Intreabă-mă mai bine
ce am... Pâine nu mâncăm toată săptămâna,ca să putem lua duminica.Trimi-
te-mi,oricum,niscaiva semințe de legume; altfel n'am ce pune în grădină.
Te-aș mai ruga mult d'un material pentru o rochie de vară,verde,o pereche
de sandale,tot de vară,cu talpa flexibilă,un jurnal de mode...

F.-Spania: A.S.R.Principele Nicolae va trimite suma de 600 franci elve-
țieni,adică echivalentul lor în lire italiene,ca dar de Paștele romanesc:
jumătate pentru cei care au nevoie la Roma,jumătate pentru lagărul de la
Salerno.La Triest se trimite direct.

W.-Austria: Trimit o modestă contribuție din micul meu venit.Mulțumesc
din suflet pentru"Vatra".De când o citesc,nu mă mai pot lipsi de ea,fiind-
că e scrisă cu sânge și în spiritul Căpitanului.Ea e una dintre puținele
publicații ce are curajul de a spune adevărul,lucrurile pe față.

Z.-Jugoslavia: Vă rog ca să nu-mi mai trimeteți foaia D-Voastră,fiindcă
nu am lipsă de ea.Aceasta spre știre adecă să luați la cunoștință.

V.-Jugoslavia: Dragă preține,vă rog pe voi să îmi lămuriți de unde are
ziaru"Vatra"adresa mea.Cine [illegible] că am primit-o cu bucurie.Dar vă
rog scrieți acolo să nu mai îmi trimeată,să nu-mi facă vreun rău.. Doar
știți,sunt roman; și știți cine domnește aici.. Eu nu am dat-o nimănui și
nimeni nu știe că eu capăt acest ziar.Vă rog scrieți să nu îmi mai trimă-
tă,că nu o pot primi.Lămuriți-le de [illegible]

D.-Jugoslavia: Am primit și eu foaia românească"Vatra"pe care mi-ați
trimis-o; e o foaie minunată,am citit în ea multe din toată lumea,dar du-
rere că nu o pot primi mai departe și pot spune e un păcat mare,acel domn
care v'a dat adresa mia,ce mari greutăți mi-a făcut această foaie; fiind-
că Dv.trecut să știți situația și eu nu o pot primi că e din străinătate
și nu e spre plăcerea... Nu pot ca să vă scriu,dar trebue să știți.. Imi
este foarte greu să răfuz când cineva au trimis să zic în dar și eu renunț
la acel dar.Să știți că cu lacrimi în ochi am scris aceste randuri.Vă rog
ca nici decum pe viitor să nu trimiteți,mă lăsați în pace,sunt înaintat
în vrastă și să nu am așa mari griji ci să stau pe pace în familie.

N.-Grecia: Iți pot scrie foi întregi,dar rog pe bunul Dumnezeu ca în
curând să ne întâlnim în țară și să ne vorbim cu glas tare,că acuma nu pu-
tem vorbi nimica; suntem distruși economicește,sufletește și moralicește.
De-ai ști cu ce frică deschidem"Vatra",nu cred c'ai mai trimite-o...

M.-Germania: M'a sbuciumat foarte mult când am citit în"Vatra"Genocidul
din Grecia.Eu care am trăit câțiva ani printre Grecii din țară și am văzut
libertatea pe care au avut-o la noi,parcă tot nu-mi vine să cred!

B.-Italia: Pe aici nimic nou.Doar grecii au mai pus jeratec la Palazzo
Chigi pe seama noastră."Vatra",pentrucă a fost reprodusă de"Asso di Basto-
ni"chestia cu genocidul.Vom vedea dacă și ea va avea soarta"Macedoniei".

N.-Statele Unite: Nu știu ce să zic de liberarea Macedoniei și Români-
ei.Greurile din capul cel puțin,prin faptele lor se aud în lumea întreagă.
că au dreptul să fie liberați,iar ai noștri fac vorbiri; sau,cum zic la
noi: Tu,fiica fiicei mele,spune fiicei tale să spună fiicei sale să legene
copilul... Dar scriptura zice că Dumnezeu ajută pe cei ce se ajută și sin-
guri.Vorbele patriotice nu sunt deajuns,ci trebue și luptă,iar luptă se
face numai prin curaj,care la tinerimea de azi lipsește.Foarte rău că soar-
ta noastră a fost rea când ne-am făcut ortodoxi; dacă eram catolici,Grecii
nu ne făceau cele ce ne fac azi.Tinerii care s'au dus la Berna,numai ei
au avut sange roșu în vine,dar rău să nu avem mai mulți ca ei.

C.-Elveția: Scrisorile ne fac mari bucurii,în special acele din Triest,
unde am suferit mizerie materială,intrigi și provocările diferiților a-
genți ce se țineau de urma noastră tot timpul.Nu puțin a contribuit si-
tuația noastră din Triest la acțiunea dela Berna.Răbdarea omenească supusă
la opresiuni nu poate rezista la infinit,are și ea o limită.Când ne-am în-
dreptat spre Berna,trecuse orice limită a răbdării. In ceeace privește le-
pădații de Legiune.. în primul rând nu ne putem lepăda de ceva ce nu am

nu ne mai scoteau din ban-
fost. Dacă d-l Demetrio la fel ca şi comuniştii nu înseamnează că este aşa cum ziceau ei. Noi nu sun-
diţi şi legionari, asta nu înseamnează că este aşa cum ziceau ei. Noi nu sun- curat lup-
tem altceva decât Români şi suntem alături de cei care cu gând curat lup-
tă pentru eliberarea Patriei noastre, şi suntem contra comuniştilor care ne
distrug Ţara şi neamul nostru românesc. Orice abatere care s'a făcut dela
această linie a fost contra voinţei noastre şi le-am contestat pe toate
după cât ne-a fost în putinţă. Nu pentrucă ne este ruşine de Legiune, nu
pentru a fi pe placul cuiva, afirmăm că nu suntem legionari, ci o facem din
respect faţă de adevăr.

Ceeace vă scriu este în numele nostru al celor patru; nu vă putem
scrie toţi, deoarece corespondenţa este limitată, aşa că ne împărţim între
noi răspunsurile. Noi stăm în celule şi coridoare diferite, însă orice scri-
soare primim o citim cu toţii, fiindcă putem comunica între noi. In privinţa
regimului, vă putem spune că compătimim pe cei din Triest, fiindcă aici e mai
confortabil, în plus suntem scutiţi de intrigi şi provocările agenţilor
comunişti.

C.-Statele Unite: Am primit "Glasul patriei". Ce mai glas fals! Eu, care
am fugit de acolo destul de recent, îmi dau seama câte minciuni patente spu-
ne acest glas comunist. Vorbeşte de alegerile de odinioară. Nu pot spune că
nu au dreptate într'o anumită măsură, dar ce-au fost alegerile sub ei? Şi
eu am votat de câteva ori. Câtă gălăgie n'a trebuit să fac până să fiu tre-
cut pe listele electorale! Câţi morţi n'am văzut eu pe aceste liste, şi câţi
vii dispăruţi.. Insuş socrul meu, care murise în America prin 1929, vota pen-
tru comunişti şi bine'nţeles pentru actuala Republică Populară de unde ne
vine astăzi Glasul Minciunii. Noi în ţară ne vom întoarce numai în momentul
când se vor face alegeri libere. Inconştienţii care se întorc acum în ţară,
trădând astfel interesele neamului românesc, vor regreta curând pasul făcut.
A căzut el Stalin de pe piedestal, dar nişte biete oi zăpăcite.

C.-Austria: "Glasul" minciunii îmi vine cu multă punctualitate: or fi cre-
zând că anii de exil ne-au tâmpit în aşa hal încât să cădem în mrejele lor
cu argumente pentru copii sau nebuni. Ce-mi pasă mie de caprele ce behăe la
fel ca înainte, sau că jupun Solomon ori Segalică Avram clămpăne din farfu-
rii pline pe mese încărcate, când maică-mea îmi scrie că n'are ce mânca! Şi
cum crede cretinul care, în nr 12, susţine sus şi tare că n'a văzut nici în
America nici în toată Europa vitrine încărcate ca.. în RPR, că o să mă con-
vingă cu aşa tâmpenie să mă întorc acasă?.. La fel de bufonă garanţia nea-
murilor pentru noi: cine garantează pentru cine? probabil că ne garantăm
reciproc că nu mai vedem lumina soarelui, asta da!

R.-Suedia: Spionul Lahovary, care şi-a vândut sufletul pentru câteva co-
roane, plânge, se zbate şi luptă cu toată puterea să rămână pe loc, pe moti-
vul că, dacă-l expulzează în ţară, e pierdut, îl omoară, şi preferă să-l omoa-
re aici decât acolo unde-l cheamă "Glasul patriei".. Dintre toţi refugiaţii,
doar "baronul" George Serdici s'a găsit să-i ia apărarea, ca să nu-l expulze-
ze. Au fost prieteni buni, s'au pupat în bot ani în şir... Am să vă fac o as-
pră imputare: lăsaţi regele în pace, nu-l mai luaţi în balon. Lăsaţi-l să-şi
vadă de gospodărie şi de bostan, pentrucă fiind om în toată puterea trebue
să se ocupe cu ceva. Când au venit Ruşii, era încă destul de crud şi totuşi
a dat dovadă de multă agerime şi abilitate; în ziarul "Figaro" el descrie
cu lux de amănunte cum a ademenit, arestat şi dat pe mâna Ruşilor pe mare-
şalul Antonescu: era prea tânăr şi prea crud ca să gândească că bătrânul
mareşal duce o luptă pe viaţă şi pe moarte să-i apere tronul, viaţa şi meda-
liile. Medalia "Lenin" i s'a oferit pe merit adevărat...

Z.-Austria: Sper ca pe ziua de 10 Mai, la ora 10, să puteţi asculta la ra-
dio slujba noastră, emisă din Domul din Salzburg; dar mult mai sublimă de-
cât cea dela Viena. O să avem corul maestrului Messner, care în timpul fes-
tivalului din Salzburg, în fiecare an are cel puţin trei puncte, printre
marii muzicieni ai lumii.

B.-Canada: In întreaga Americă a făcut foarte bună impresie înscenarea
la N. York la televiziune a loviturii la legaţia reperistă din Berna. "Comi-
tetul Vişoianu" a scos un ziar în română, "România", dar văd că oamenii ce-l
primesc îl aruncă la coşul cu hârtii. Românii, vechi, şi noi imigranţi, nu a-
greează acest aşa zis Comitet Naţional şi cer o adevărată reprezentanţă na-
ţională democrată. Păcat că nu avem în USA un adevărat Comitet Naţional ca-
re să ne reprezinte Exilul şi Neamul, cinstit.- Astăzi am primit buna ves-
tire că în scurt timp vom primi Vatra de mult de noi aşteptată. Fă ce poţi,
pe unde te duce inima şi gândul dorului de Neam şi Ţară, dar caută şi nu
lipsi Legiunea şi exilul românesc de această pârghie anticomunistă, ce de
vreo 5 ani de zile apără cauza naţională.

A.-Franţa: Am din două în două case veri şi verişoare, cuscri şi cumetri
până'n Bătuşari, până hăt departe de Biserica Domnească şi de Sân Nicoară!
De la Mânăstire şi fântâna lui Manole drumul e peste muşcele până la moşia
Muşăteşti. Incă alt muscel şi iată-ne la Domneşti şi, călare sau în trăsură,
nu e chiar aşa departe până la Câmpulung. Pe Argeş în jos, pe Vâlsan în sus,
pe Brădet şi Râul Doamnei, îmi cresc fini, şi oameni de treabă or fi chiar
pe vremuri de răstrişte, ca aceste de ne-a cătrănit Negoiul, sufletele noas-

tre şi amara lor viaţă. Am suportat două răsboaie, şi ce-am avut de văzut
după aceste isprăvi? Cei mici şi mai umiliţi. Javrele streine ca omidele
pe pom. Studenţimea în luptă cu sărăcia şi tuberculoza. Corupţie şi afaceri,
destrăbălare şi interese personale; colac peste pupăză, Carol, roaiba şi ai
lor au sfârticat pământul străbun şi au sacrificat tinereţea cu alte gene-
raţii viitoare. Responsabili sau complici huzuresc de bine în palaturi.
Dacă partea noastră e numai suferinţa şi asta ne e destinul, de ce sufletul
se răsvrăteşte, sau speră? Ce-o mai fi de sperat? Lupta e în condiţii mate-
riale grele, unde nu vine nici dela străini susţinere. Să le amintim despre
ce ne doare, înseamnă pentru ei un fel de lipsă de manieră, lipsă de tact, şi
devenim indezirabili, exaltaţi...

..Strâng pleoapele şi văd ce am lăsat: lanuri de grâu cu guri roşii
de mac sub arşiţa soarelui.. La greu, umilii şi'ndurătorii noştri prieteni-
boii, caii mărunţi, ciobănescul câine.. Unde s'a mai pomenit pe lume pâraie
ca la noi? modeste, tupilate pe sub ramuri de răchită, ocolind leneşe plo-
pii. Aţipind sub poduri de lemn, zglobii pe sub punţi înguste. Voinice la
roata morii, la povarnă, la ferăstrău. Scobind băi sub jilip, pentru scalda
fetelor şi a nevestelor, croşetând din spumă albă o dantelă până la brâul
lor. Nici babele satului, nici flăcăii dracului n'aveau ce să vadă.. La noi
primăvara se anunţa prin miros de ghiocei. E înflorită şi garoafa din fe-
reastră! Crapă mugurii'n parfum. Aici, e miros de carbon, iar pe câmpuri, de
gunoi...

A P R I L de Elena Văcărescu

Trecu. Nu trebuia în cale
Să-i ies cu paşi şovăitori;
Dar casa mi s'afla în drumu-i
Şi-aveam atunci în mână flori.

Vorbi. La glăsuirea-i poate
Să nu mă turbur trebuia;
Dar zorile-mi umpleau fereastra,
April în codru se ivea.

El mă iubi. Şi trebuia
Să nu mai vreau s'aştept de fel;
Dar mâine-April se va întoarce
Şi ceru-i negru fără el.

&&. Publicând în INŞIR'TE MĂRGĂRITE un fel de interview cu d-l N.P.Com-
nène, d-l "prof.dr." I.G.Dimitriu se arată foarte bucuros de "atenţia Excelen-
ţei Sale", un om cu multă "dragoste pentru neam şi ţară". Excelenţa sa arată
condeierilor din exil că "au o mare datorie: aceea de a menţine treează con-
ştiinţa naţională printre compatrioţi"; iar, întorşi în ţară, "să se inspi-
re dela marii noştri premergători: Heliade, Ion Ghica, Vasile Alecsandri,
Odobescu, Eminescu".-

Precum se ştie, a existat pe vremuri un Român care şi-a sacrificat în-
treaga viaţă pentru "trezirea conştiinţei naţionale", inspirându-se tocmai
dela "marii noştri premergători": se chema Corneliu Codreanu. Precum se ştie,
Excelenţa sa N.P.Comnene a făcut parte din guvernul care a asasinat pe a-
cel Corneliu Codreanu. Precum se ştie, d-l "prof.dr." I.G.Dimitriu, cel care se
arată astăzi aşa de mişcat de "atenţia Excelenţei Sale", a făcut parte din
falanga de luptători a aceluiaş Corneliu Codreanu. Acest din urmă "amănunt"
e poate cel mai respingător în toată chestiunea: căci, dacă patriotismul de
vorbe e gratuit şi abundă şi pe buzele unui Carol sau Călinescu,- dela cei
ce-au pretins a fi înţeles şi urmat svâcnirile uriaşei inimi a lui Corne-
liu Codreanu eram în drept să ne aşteptăm la atitudini de mai multă dem-
nitate!

De altfel, d-l "profesor doctor", în afară de patriotismul asasinilor de
patrioţi, a mai descoperit şi alte ciudăţenii, cărora cu aceeaşi dărnicie le
face loc în revista care, după frumosul număr uzurpat, ar vrea să pară seri-
oasă. Astfel, la p.14 (acelaş număr), citim nişte versuri a căror publicare
numai probabila intenţie de a mai înveseli oleacă cititorii de sărbătorile
Crăciunului o poate oarecum justifica: "Pe vârf de falnic munte /Lucea
castelu'n văi..". Mai departe e vorba de nişte "..valuri /Ce spumegă spre
deal..".- Pusă să culturalizeze în acest fel exilul, revistei îi oferim şi
noi acum să publice de Paşti, cu aceeaşi intenţie generoasă, cunoscuta "poe-
zie", de acelaş gen literaro-umoristic, inspirată din băşcălia populară:
"Pe o cale lungă scurtă, se ducea un om venind"...

&&. Disperat de falimentul campaniei de repatriere şi ne mai ştiind cum
să momească pe refugiaţi, doar-doar o mai prinde pe vreunul în plasă, "gu-
vernul" din Bucureşti a împrumutat din arsenalul cu intenţii magnetice al
lui Sima încă un procedeu: traista cu grade; GLASUL din Pankov anunţă, la
10 Martie, înaintarea lt.colonelului Baiulescu, "în cinstea zilei de 6 Mar-
tie", la gradul de colonel.- Imprumutarea procedeului nu face decât să do-
vedească extrema disperare a slugilor dela Bucureşti; altfel, roadele lui
se cunosc deja dinainte: din experienţa lui Sima...

&&. Scrie BIRE că în România "a căzut ploaie şi lapoviţă".- La noi, lapo-
viţa parcă se forma pe sol; în Grecia şi Palestina cade gata făcută?...

SEMNALĂRI

* ROMANIA,New York,I,1(15 Martie 1956).- Este noua publicaţie lunară, în limba română,a"Comitetului Naţional": un fel de replică,pe hârtie mai proastă,dar mult mai abundentă,la"Glasul patriei"dela Pankov.In chipul acesta,lupta se dă,cu maculatura,între exponenţii politicăriei de ieri,reprezentanţi ai aceloraşi partide moarte: de o parte a baricadei,Tătărescu, Ionel Pop,Titel Petrescu; de cealaltă,Vişoianu,Augustin Popa,Iancu Zissu. Şi cine vede vreo diferenţă între cele două părţi,merită un premiu.Aşa cum s'au despărţit,tocmindu-se la alt stăpân,supranumiţii îşi pot da iarăş mâna,cum şi-au dat-o imediat după"eliberare".

In"Cuvânt către cititori",totuş,promotorii publicaţiei dela New York scriu: "Nu cunoaştem decât un duşman: guvernul comunist,adus şi menţinut la putere în România de Uniunea sovietică(n.n.: cu aprobarea regelui Mihai, a cărui figură,strălucind de inteligenţă şi vizionarism,apare pe prima pagină,la începutul începutului); nu luăm parte decât la o singură luptă: aceea pentru redobândirea independenţei României".Revista îşi mai ia angajamentul să înregistreze"toate sforţările generoase şi toate acţiunile pozitive din refugiu,inspirate din idealul care ne însufleţeşte pe toţi: apărarea valorilor naţionale şi recâştigarea independenţei româneşti",dar în realitate,la partea informativă,se limitează să ia act mai numai de manifestaţiile şi produsele acoliţilor. Dl C.Visoianu,cam ca Horia Sima pe vremuri,îşi ia un interview,din care partea cea mai importantă e aceasta: "Comitetul Naţional Român urmăreşte deasemenea să dea o mână de ajutor Românilor din refugiu.Din păcate,mijloacele materiale de care dispune sunt cu totul neînsemnate şi de aceea nu pot fi îndreptate spre asistenţa individuală,deşi sunt în refugiu cazuri dureroase".Singurele"cazuri dureroase", pe care"Comitetul",cu fondul Creţeanu,le ia în consideraţie,sunt acelea ale propriilor reprezentanţi în diferitele ţări,care trebuesc plătiţi gras, stând degeaba.- Articole semnează: Anton Crihan,despre"Tragedia Basarabiei",şi prof.C.Marinescu,"Dela Nicolae Iorga la Constantinescu-Iaşi & Pankratova".O pagină întreagă e consacrată"Adunării Naţiunilor europene captive"(ANEC) şi participării româneşti la lucrări.Adresa publicaţiei,care se trimite tuturor gratis: 157 West - 57-th Street,New York 19 /N.Y.-USA.-

* ARC,Buletinul Asociaţiei Române din Canada,4-5(adresa: Petru Sultana, 7736 Bloomfield Ave.,Montreal/Q.).- Reapărut după o lungă întrerupere,aduce un material mai variat decât de obicei.Se reproduc versuri şi proză,cam la întâmplare,din Alexis Carrel,Baudelaire(despre care scrie pe larg D.Langlais),Rimbaud,Dimitrie Petrino("Rujniţa": "Leagăn scump al vieţii mele,/ Sat în care m'am născut"),Creangă şi Panait Cerna.Jean Tarou -poate: Ion Ţăranu,noul preşedinte al Asociaţiei- tratează,criticând-o cu energie,tema coexistenţei.Secretarul general al Asociaţiei,Nichita Tomescu,semnează o frumoasă poezie: "Copiii nimănui".La rubrica informativă locală,aflăm că un compatriot,Nic.Furlungeanu,care lucrează la posturile de radiotelevizi-une canadiene,a reuşit să introducă în programe bucăţi de muzică românească.Nu putem decât să-i aplaudăm iniţiativa.-

* STINDARDUL,Trachgau/Allgäu(Germania),III,24/26,Ian.-Martie 1956.- Critică violent,cum se cuvine,acceptarea la ONU,cu complicitatea Occidentalilor,a regimului reperist,precum şi,sub semnătura căpitanului C.Stoicănescu,în general,neputinţa dovedită de democraţiile apusene faţă de Rusia şi de comunismul internaţional."Işi dă oare comandamentul atlantic seama de importanţa grupurilor naţionale de refugiaţi într'un viitor război? Se pare că nu.Altfel,le-ar păstra cu grija şi gelozia cu care este păstrat armamentul atomic",scrie autorul,pe bună dreptate.

Comentând veşti recente,aduse la Friedland de un subofiţer german repatriat,care a declarat textual că"nimeni nu s'a purtat în prizonierat aşa cum s'au purtat Românii; blocul lor n'a putut fi niciodată spart" şi a ilustrat apoi figura de legendă a generalului vlăscean Traian Stănescu,din lagărul 5110-26 dela Asbest,- directorul revistei,avocatul I.V.Emilian,compară acest bloc compact în suferinţă cu anarhia exilului: "Noi,însă,divizaţi în zeci de asociaţii,vom continua să ne războim între noi,îngăduind astfel impostorilor să 'ne reprezinte' şi să vorbească în numele ţării,pe care au vândut-o... Dar va veni o zi,când toţi vor înţelege că unitatea românească nu poate fi realizată decât de luptători şi acţiunea comună nu poate fi desfăşurată decât potrivit unui plan românesc,fără monitori străini,fără amestec interesat şi servituţi viitoare,fără vedete politice răsuflate".Deocamdată,însă -dar vina e a noastră,a tuturor acelora care nu vor să dea mâna cu impostorii,însă rămân separaţi,izolaţi şi nu iau odată taurul de coarne- "Free Europe"şi autorităţile americane colaborează şi,

într'un fel,recunosc un"Comitet Naţional",care până acum,din toată presa exilului,n'a avut decât aplauzele,desigur interesate,ale unui ovreiaş murdar,A.Schönfeld,dela"Bire"; iar la secţia românească a"Europei libere"dela München comandă un alt ovrei,Noel Bernard-Bercovici,care şi-a întărit echipa de redactori"români"cu trei.. greci.Ştirea ne-o dă chiar"Stindardul",într'o notă cu titlul"Gălămozul dela Free Europe",din care aflăm deasemenea că secţia românească de radio se transformă treptat-treptat într'un cuib de agenţi comunişti.Să ne mai mirăm atunci că fapta eroică dela Berna a fost criticată de Noel Bernard? Ruşii ştiu prea bine unde să-şi vâre uneltele: în ultimii ani,s'a dovedit fără putinţă de contestare că paraliticul Roosvelt a fost înconjurat,pe timpul războiului,de agenţi comunişti, indicaţi în mod special dela Moscova.Cu rezultatele care se cunosc şi pe care le suferă astăzi 20 de milioane de Români.Este oare posibil ca miile de Români autentici din emigranţă să permită a fi reprezentaţi,în Comitetul Naţional,de Iancu Zissu,iar la"Free Europe"de Noel Bernard şi de trei palicari? Suntem siguri că o acţiune unitară,condusă de toate grupările şi tendinţele politice ale exilului pentru eliminarea acestor plăgi,ar avea succes,şi în sfârşit ne-am putea pune toţi pe treabă,serios,fiindcă sunt multe de făcut,în toate domeniile.- Publicaţia apare cu două pagini în limba franceză şi patru în limba germană.-

* NICHIFOR CRAINIC,Iisus,Wiesbaden,1956.- Este primul volumaş din colecţia"Lucrătorul creştin" a"Frăţiei ortodoxe": iniţiativă a d-lui D.C.Amzăr.Cuprinde câteva capitole,din cele mai ponderate şi acute,ale cărţii "Ortodoxie şi etnocraţie",publicată în 1940 la Bucureşti de directorul "Gândirii": "Iisus"("Naştere şi cunoaştere","Invierea" şi"Iisus printre noi") şi"Ortodoxie".Partea finală a acestui studiu din urmă reia,dar pe un plan nepolemic(în sensul etimologic al cuvântului,nebătăios adică),câteva din obiecţiile teologilor ortodocşi contra catolicismului.Insă partea cea mai vitală a eseurilor e aceea în care se insistă asupra esenţei de dragoste a creştinismului: "Ceea ce aduce Iisus Hristos oamenilor e darul iubirii.Iubirea e măduva creştinismului.. Creştinismul e iubirea activă,iubirea transformată imediat în faptă".- Broşura costă o marcă germană; poate fi comandată la d-l Amzăr: Wiesbaden(Germania)- Karl-von-Linde Strasse 3.-

* JEUNESSE LIBRE,Bulletin mensuel du Conseil de la Jeunesse Libre de l'Europe centrale et orientale,Paris,n.6(Nov.1955).- W.P.semnează articolul de fond,în care constată cu durere pe de o parte că"în plin secol al XX-lea,după două războaie mondiale,caracterizate de vărsări de sânge fără precedent,naţionalismul se trezeşte pretutindeni",pe de alta că"cele două conflicte mondiale nu au avut alt rezultat decât să instaleze comunismul pe baze solide în Europa şi în lume",concluzia fiind că democraţia occidentală nu se poate salva decât prin unificarea Europei.Ceea ce autorul nu spune însă,este că vina aducerii Sovietelor în inima Europei nu o poartă naţionalismele,care,dimpotrivă,s'au bătut eroic contra bolşevismului,sacrificând,- ci"democraţiile"apusene,urmate de"sateliţii"lor de atunci din ţările noastre(tituleştii,beneşii,kerenskii,etc.).

Duşman al comunismului şi al fascismului,considerate,vai!,ca la"Bire", pe acelaş plan,se arată şi dl C.Amăriuţei,al cărui nume e schimonosit în toate chipurile,- comentându-l in mortem pe Ortega Y Gasset: scriitorul roman întârzie în buchisirea schemelor marxiste; altfel ar şti,bunăoară,că nu"clasele conservatoare"dau naştere fascismului,la a cărui origine se află stimulente şi fenomene mult mai complexe decât le pot cuprinde socialiştii noştri de buzunar.- Mai interesante,în acest număr,sunt articolele consacrate"literaturii contimporane bulgare"(T.Karabulkov)şi"Invăţământului superior în Cehoslovacia"(J.V.Mencl).-

* ALCUNI DOCUMENTI SULLA UNITA4 DELLA LINGUA ROMENA.- Cu ocazia celui de al optulea Congres internaţional de studii romanice,care s'a desfăşurat la Florenţa dela 3 la 8 Aprilie,profesorul G.Caragaţă a tipărit,în condiţii tehnice minunate,trei hărţi lingvistice şi etnografice(Weigand,Puşcariu-Pop,Berg-Butovic) pentru a documenta"absoluta unitate de limbă a teritoriului daco-roman" şi a respinge interesata teză ruso-comunistă,după care ar exista o aşa zisă"limbă moldovenească".Broşura,fără a fi explicit polemică,deşi în prefaţă se mărturisesc scopurile,este o palmă grea aplicată pe tovalul obrajilor filologilor reperişti,veniţi şi ei la congresul din Florenţa: Iorgu Iordan,Al.Rosseti şi un anume Niculescu.Adevărata ştiinţă lingvistică românească a fost reprezentată însă la lucrări de profesorii Sever Pop,G.Caragaţă,Teodor Onciulescu,Ion Popinceanu,Eugeniu Lozovan.Este de remarcat că şi această broşură a fost tipărită pe cheltuială particulară; Comitetul zis Naţional,care prăpădeşte bani cu fiţuici de scandal ca

"Bire",și cu lefurile unor reprezentanți cu totul inutili sau chiar dăunători,nu găsește de cuviință ajutarea unor ~~inițiative de acest fel,care~~ servesc într'adevăr interesele românești de astăzi.-

* BIRE,Paris,1 April 1956.- Publicația dela Paris poate constitui o antologie cu titlul instructiv: "cum vorbesc și scriu minoritarii din exil". Am mai subliniat alte dăți aproximația cu care Teodoziadis folosește limba românească.Iată o perlă din acest număr: înaintarea în grad a renegatului Baiulescu a fost decisă de autoritățile reperiste"pentru a adulmeca și pe alți militari în exil".De unde se vede că grecoteiul nu a prins încă diferența,enormă,dintre"ademeni" și"adulmeca".Pe ce mâini se află biata gazetărie românească în emigranță!- Din acelaș număr aflăm că Fundația regală dela Paris l-a invitat să țină o conferință despre"democrațiile populare" pe get-begetul,pur sânge,Joseph Berkowitz,care la un moment dat a exclamat,luand în batjocură gramatica: "Poate oare continua să vietuiască asemenea forme hibride de Stat?".Nu poate,nene,cel mult pot: când au în exil asemenea adversari agramați și o colecție de analfabeți,ca redactorii dela -pardon!- "Bire".-

Adrian Popa

&&. Intr'o"Doină",publicată din neatenție în GLASUL minciunii,poetul Tudor Arghezi înfierează urît pe ocupanții țării și uneltele lor,cari

"Îi țes țării,pe gherghef,
Fire'n jur,ca de sidef,
Să ne sugă,ca pe muște,
Când se țin să nu ne'mpuște.
Toți păianjenii domnești
Stau la pândă'n București
Și apucă,pe furiș,
Oamenii'n păienjeniș,
Făcuți ghem,pe dedesubt,
Și-i păstrează pentru supt,
Iar păianjenul mai mare
Stă în mijloc,ca'ntr'un soare
De mătase,
Coase firul și-l descoase
Și-l așează,să se joace,
Mai încolo,mai încoace,
Il înnoadă,îl desnoadă,
Impletit tot pe-altă pradă,
Ca să prindă,cu năvodul,
Inlăuntrul lui norodul.
Poate nici nu te-ai gândit
Că un băț doar,de chibrit,
Ar da foc într'o clipită,
La mătasea împletită" -

încheie marele poet,arătând cât de șubredă e sandramaua"împletită"la București: doar un chibrit al revoltei,sau al răsboiului,- și totul s'ar prăbuși de parcă n'ar fi fost niciodată: inclusiv"păianjenul cel mare" de la Moscova.-

CRISTOS A INVIAT!

Mittente:
VATRA
(Via C.Morin,6)
ROMA

Rev.Emilian VASILOSCHI
Franziskusstr. 179 /I
DÜSSELDORF /Rath
GERMANIA



Stampe

Riduz.50% riferim.Art.36
convenz.Post.paragr.3 e 4.-